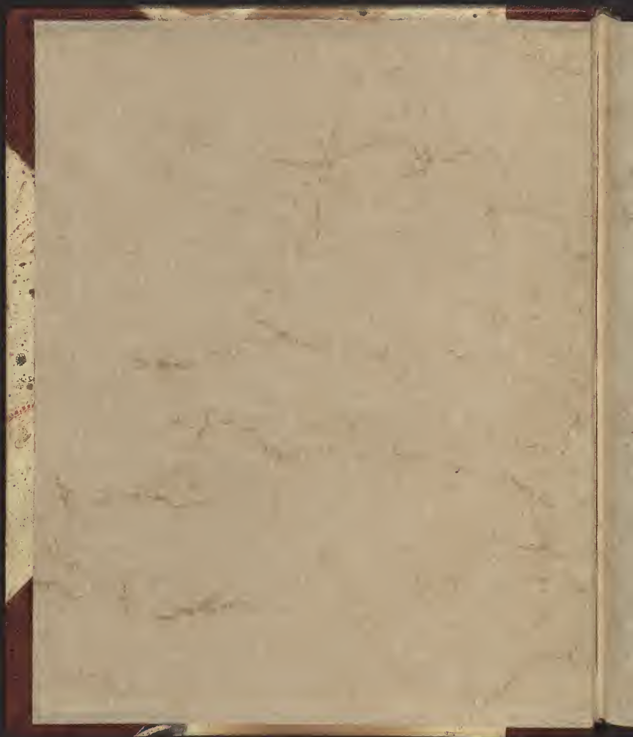

Hærst Velforþient
Aruminning
Þeirrar
Af Guudhrædslu og goodum Verkum Nafnfrægu
Hat-Edla og Velbornu FRUR
Sæl. Gudrunar Einars Doottur
(Blessadrar Miñingar.)
Jñihalldande
Fyrst Heñar Markverdu
Lijfs-Historiu
Þar nærst Adskilañleg
Lijk-Vers og Liood-Mæle,
Sem nockrer Hæilærder og Velgæfader Meñ,
Elskendur þeirrar Sæl. FRUAR,
Ordt og Samsett hafa, vid, og epter heñar Utfør;
Og ad Sijdurstu, Eina
DESIGNATION
Yfir þær Stooru Orlætis Giafer, er heñar Sæl. Egta Herra, æsamt heñi sialfri, wthytte til Gudlegrar Brwkunar, og Publici Nytsemda i Landinu.

Psalm. 112. v. 6.
Þeim Riettlaata mun alldrei gleimt verda.

Prentud a Hoolum i Hiallta-Dal,
Af Petre Joons Syne, Anno 1778.

Psal. 45. v. 14. 15.

Konungsens Dootter, er nærsta dægeleg hid Jñra; Hun er klædd med Gullvefiar Bordum hun er i wtstwngnum Klædum, til Kongsins leidd.

1. Pet. 3. v. 3. 4. 5.

Skartseme Qveñaña skal ecke vera hin ytre, med Haarfliettan, og Gulle umheingjanda, edur Klædaburde; Helldur sa hullde Madur Hiartans Ospialladur, med hoogværum og kyrrlatum Anda, þad er dijrmætt fyrer Gude: Þviad so hafa eirniñ Fordum Heilagar Kviñur prijdt sig, þær sem a Gud vonudu.

1. Tim. 2. v. 9.

Konurnar prijde sig med Blygd og Hreinferde, so sem hæfer þeim er audsyna Gudhrædslu fyrer þaug goodu Verk.

Þess
Hat-Edla Hat-Æruverduga og Hat-Lærda
HERRA
Herra Gisla Magnus Sonar
Superintendentis Hoola Stiptes,
Heitt Elskada Eckta Hustru!
Hat-Edla og Vel-borna FRU!
Frw Ingebiørg Sigurdar Dootter!
Nææd, Myskun, Fridur af Gvude Fødur; og af DRottne JEsu Christo, Syne Fødursins, i Sañleika og Kiærleika, sie med ydur.

Hattvyrdande Mooder!

HJñ vijse Syrach kiemst so ad Orde i hañs Bookar 44. Cap. v. 14. Lijkamer Heilagra eru i Fride greftrader, eñ þeirra Miñing varer eilijflega. Þegar Madur deir burt af Heiminum, þa erfer hañ alls eckert af Heiminum. Vier høfum eckert iñflutt med oss i þeñañ Heim, þvi er þad og augliooft, ad vier munum eckert i burtu hafa. 1. Tim. 6. v. 7. Ei ad sijdur byrjar þo ad þau Gvuds Børn, sem hafa lifad og dæed i Drottne, erfe sierdeilis Tveñt epter Daudañ, nefnilega: Legstadeñ handa sijnum andvana Lijkama og sijna velforþienta Miñing og Eptermæle fyrer sitt Nafn og Richte. J eirnre Heidarlegre Miñing er iñisaliñ stoor Arfur, ad Mañe framlidnum. Þvi seger Syrach litlu fyrr i nefndum Capitula: v. 11. Þeim Helgu Møñum, hverra Riettlæti ecki gleimt verdur, er eirn goodur Arfur epter skileñ; Mæ þvi ei alleina leifelegt virdast, helldur i alla Stade skylldugt, framlideña Gvuds Barna Miñingu uppi ad hallda; Þeirra sierdeilis, sem Gvuds Naad hefur, so ad seigja, audkienda giørt i Trwariñar og goodra Verka Rijkdoome. Þvi med so Moote faum vier Tækefære og Uppvakning, ad þeckia og vidkañ-

ast hvad dœdsamlegur Gvud er i sijnum Heilögum, Psal. 68. v. 36. Ad hañ eñ œ þessare Tijd, sem þo añars er vond, Eph. 5. v. 15. kann ad tilreida sier soddañ Nœdar-Kier og siñar Dyrdar Verkfœre, og þar hiœ kappkosta þeim epter ad fylgja i Digdunum og Gvudhrœdsluñe. Eñ þessarar Skilldu er ei œtijd so vel giætt sem añars byrjar; Eg heyre David nefna Gröfina Gleimskuñar Land, Psal. 88. v. 13. Pad mœ virdast ei alleina þess vegna, ad þaug Gvuds Börn, sem þar iñ eru lögd, gleima Heiminum, og allre hañs Armœdu og Hiegooma; Pvi þaug hvijlast þa af sijnu Erfide, Opinb. B. 14. v. 13. Helldur og eirneñ ad þeim sialfum verdur þœ forgleimt, opt fyrr eñ skyllde af þeim Epterlifendu, og þeirra hœu Velgiörningar og Meriter i Gleimskuñar Book skrifader. Pegar Joseph var andadur, leid ecke langt œdur Egyptsker gleimdu hönum og þeim stooru Velgiördum, er hañ hafde audsyndt þeirra Piood, 2. Mos. B. 1. Cap. Hvörke munde Kong Joas leinge, nie þackade vel þœ stooru Velgiörninga, sem Presturen Jojada hafde hönum i lifanda Lijfi audsynt, 2. Cron. 24. v. 22. Og so sañast eirniñ optlega þad Ande ORottens yferqvartar: Heilager verda i burt Safnader, og eingeñ hyggur þar ad, Es. 56. v. 13. Su Gœlausa og Opacklœta Verölld skiniar ecke Gvuds Verk og Vege vid sijn Börn; Pecker ecke þœ Velgiörninga sem Gvud heñi frañbijdur og veiter fyrer þaug; Miklu sijst þecker þad Tap, er hun ratar i þeirra Fraifalle. Eñ samt eru þeir þo ecke fyrer ORottne gleimder, i hvörs Pioonustu þeir hafa hier trwlega staded: So sin hñ er sialfr þeirra Skiolldr og mikid stoor Laun: 1. M. B. 15. v. 1. So sier hañ eirniñ til, ad þeirra Minning fwnar ecke med þeirra Molldum, helldur blijfur hun i Blessan hier-œ Jorduñe, eñ þeir sialfer krynast med eilijfre Dijrd i Himninum: Gvud er ecke Oriettlœtur, ad hañ gleime ydar Verke og Kiœrleikans Erfide, sem þier bevijsed i hañs Nafne, þegar þier þientud þeim Heilögu, og eñ nu þiooned þeim, seiger Paulus, Ebr. 6. v. 10.

Hœ-Edla Vel-byrdiga Frw!

Ydar Hœœruverduga Fodur Syster, nu hiœ Gvude Sœla Hustrw

trw Saal. GUDRUN EINARS DOOTTER var ad allra Doome, er Saññleikans og goodrar Samvitsku giæta vilia, þvilijk ein Persona, sem i alla Stade forþienade, ad heñar Miñing ecke skyllde grestrast edur hyliast med heñar sælu Molldum, helldur miklu framar iñgrafiñ verda i Epterlifendra Miñe; Einkum þar hun sialf medañ hier lifde, skrifade best sijna Æruminning fyrer Opreitañlega Astundan og Æfing Christilegra Dygda, þar hun audsynde Grudhrædsluna fyrer þau goodu Verk, 1. Tim. 1. v. 10. Hefur mier þvi Otilbærilegt virdst, ad heñar Lioos, sem so skiært lijste medañ lifde, skyllde alldeiles epter heñar Dag, setiast under Mæle-Ask, Bord edur Beck og blijfa huled, helldur (nu loksens) a Lioosa-Stiakañ, til ad lijsa ollum, sem i Husenu eru, Matth. 5. v. 15. ad heñar ypparlegu Qveñ-Dygder mættu ei, alleina oss, sem til heñar þecktum, helldur og vorum Epterkomendum, kuñar verda. Og jafnvel þo eg hafe ecke haft þa Luckú, ad odlast þa goodu Lijk-Prædikun, sem Velæruverdugur Prosastureñ i Kialarnesß Þijnge Sr. Gudlaugur Þorgeirs Son framflutte vid heñar Jardar-För þañ 10. Novembr. 1752. yfer af heñe sialfre utvaleñ Texta Psal. 126. v. 5. og 6. og eg vite ei helldur nockurn, sem geingest hafe fyrer heñar Afþricking utañlands edur iñañ; þa hefur mier þo huggvæmst, ad lata YDUR, HAEDLA FRU! fyrer Sjooner berast Hættnefndrar ydar Sælu Fødur Systur Lijfs-Historiu, sem mier er leinge sijdañ til Handa komeñ; Sem og nockur velforþient Æruminningar Lijk-Vers, sem miog Vellærder og Vel-gafader Naungar heñar og Fooster-Børn hafa qveded og samsett, og þar hia teked mier þau Frijheit, ad lata þeim filgja nockur Vers af Einu Forneme Skallde Ordt, so sem under mijnu Nafne, edur af miñe Halfu, þo eg være og sie sa aumaste og Overdugaste, sem naut þeirrar Æru ad vera i heñar Þienustu, og niota heñar Otalfalldra Moodurlegra Velgiordninga. Hvørs vegna mier hefur eñ framar gott synst, ad lata þessu adurjøgdu vera fylgjant þ Designation yfer þær Orlætes Giafer, sem Egta Herra Hættnefndrar Saal. FRUR Bijskupeñ Saal. Mag. JON ARNA SON, asamt heñe sialfre, gaf og wtbijtte til Gudelig Brug og publici Nyt-

 semda

semda; Med þvi sa Reikningur kuñe Omøgulega ad fylgja hañs Lijk-Prædikun, þa hun var under prelum promoverud, þar hañ endtest ecke til ad fullkomna allra betrra Jarda Giafa Giørninga, sem hañ hafde þo ætlad til fatækra Præsta-Kalla Forbetrunar: Eñ hun sijdañ sette i fullkomed Verk, og med Konglegre Confirmation stadfeste; Hvøriar Giafer verdugt er, ei so fliootlega lijde ur Miñe Lands-Maña vorra. Nu þo eg reikne mig sem Otijmabæran Burd, 1. Cor. 15. v. 9. bædei Tilliite til miñar hiernefndrar Overdugrar Pionustu, sem og hins vegna: Ad þetta er af mier i Otijma giort; Þa dyrfest eg samt ad dedicera YDAR HA-EDLA QVENNPRIIDE þetta hiersagt, med audmiukustu Boon og Tilmælum, ad villdud læta ydur þocknast, ad koma þvi ollu til Pryckingar, under Hoola Doom-Kyrkju Prent-Verk, uppa þañ Kostnad og Betaling, sem HA-EDLAFRU, vill mier a Høndur seigja; Hvørja mijna Diørfung HUN villde Gunstugast pardonera! Eg slutta med andheitustu Guds Blessunar Osk, yfer ydar Ha-Edla Egta Herra, ydur sialfre og øllum yckar goodu Børnum, Nänungum, Ættmøñum og Vinum. Sa Naaduge Guud, sem ydur hefur svo þeckiañlega leidt um Veg Dygdaña til Æruñar Takmarks, frañhallde vid ydur þvi gooda Verke; Ad þegar þier hafed uppbored Endalok ydar Trwar i Himninum, þa mætte eirneñ ydar Miñing bliifa i Blessan fra eirnre Kynslood til añarar a Jorduñe! J hvørre Osk eg life med skylldugu Hoiagtelse

Ha-Edla Velborna Frw!
YDAR
og
ALLS YDAR HA-EDLA HUSS!

Sethberge
vid Hafnarfiørd
Dag 1. Novembr. 1775.

Stadfastur Elskare!
og Reidubweñ Pienare!
G. Runolfs Son.

Lijk-Texten.

Psalm. CXXVI. v. 5. & 6.

Þeir sem i Tarunum nidur-sá, munu med Fognudenum uppskiera.

Þeir ganga wt, og grata, og bera agiætt Sæde; og koma fagnande, og bera sijn Bindene.

Rom. VIII. v. XVIII.

Eg helld þad so, ad Mootlæting þessara Tijma, sie ei verd þeirrar Dijrd-ar, sem sijdar meir mun vid oss Openber verda.

II. Cor. IV. v. XVII. XVIII.

Vor Hrigd, sem stundleg og liett er, giører oss eina eilijfa og yfir allan Maata, mikla Dijrd.

Oss sem ecke ælijtum hid sijnelega; helldur hid Osijnelega; þvi hvad sijnelegt er, þad er stundlegt; enn hvad Osijnelegt er, þad er eilijft.

II. Tim. IV. v. XVIII.

DRottenn mun frelsa mig af øllu illu, og hiælpa mier til sijns Himneska Rijkis; Hvørium ad sie Dijrd fra Eilijfd til Eilijfdar! Amen.

Op. b.B. VII. v. XIV. XV.

Þesser eru þeir sem komner eru wr miklum Hørmungum, og sinn Skrwda þveiged hafa, og hvijt-fægad hann i Lambsins Bloode.

Af þvi eru þeir framme fyrer Stoole Guds, og þioona hønum Dag og Noott, i hanns Mustere.

Lijfs

Lijfs - Historiann.

GOtt Rickte er betra eñ gott Salve Eccl. 7. v. 2. Eina Qvinnu sem Ottast DRotteñ, skulu Meñ losa, Prov. 31. v. 31. sagde Lamuel Koongur; Og heñar Verk losa hana i Borgar-Hlidunum, v. ult. Hvor sem slijkur er, þann take aller þeir til Epterdæmes, sem behallda vilia Sigre þess hreinferduga Strijds, Sap. 4. v. 2. og kostgiæfa ad finnast Gvude þocknañleger, 2. Cor. 5. v. 9. ib. v. 4. a medañ þeir eru i Tialldbwdeune. A medal þeirra, sem so hafa Gvude þioonad med ollu Lijtelæte og med miklu Tarasalle og Freistingum, Act. 20. v. 19. reikna eg maklega Veledla, Gvudelskande, og Dygdauduga Frw: Frw Gudrune Einars Doottur, hvorrar loflegu Lijfs-Historiu vier viljum oss fyrer Hendur taka, og athuga þessarar Sælu Frwr Ipparlegann Uppruna, gvudrækelegt Lijferne, og Sæluhiaplegann Vidskilnad vid þetta stundlega Lijf, Gvude til Packlætes vegna Giafaña; Astvinunum til Harmabootar, vegna Sorgaña; Enn ollum sem slijkt sia edur heyra til Epterdæmes, vegna Dygdanna.

Þesse Sæla, blessada Frw Gudrun Einars Dootter, var fædd i þeñañ Heim Anno 1665. a Mwla i Adal-Reikjadal og Þijngeyar Sijslu; Ad hverju giordu, hennar Loflegu Forelldrar oolu Oñ fyrer, ad þesse þeirra Lijfs Avoxtur iñskrifadur yrde, fyrer H. Vatns-Laug, under JEsu bloodugt Strijds-Merke, og medtæke þar Lausnar-Gialldsed fyrer sijnar Synder, JEsu Blood-Dropa; vid hvort Merke hun sier stoduglega hiellt, med allre Þolennmæde, og Trwskap, fram i hin sijdurstu Andarslitur.

Hennar Fader var Eruverdugur og Halærdur Sr. Einar Þorsteins Son Præstur til Mwla i Adal-Reikiadal i 27. Ar, til þess hann Anno 1691. var wtkalladur til þess Konunglega Residentz-Stadar Kaupeñhafnar, ad taka þar uppa sig Biskups Embætte yfir Hoola-Stipte; Til hvors Embættes hann Iñvijgdur var 13. Dag Martii. 1692. Hvorju Embætte hann loflega Forstodu veitte, til þess 9. Octobris 1696. Ad DRotteñ burtkallade hann fyrer tijmañlegañ Dauda.

Hennar Mooder var Eruverdug, og Gvudelskande Matrona, Ingebiorg Gisla Dootter, Dootter Sr. Gisla Brinjoolfssonar, Sooknar Præsts til Bergstada i Svartar-Dal, og Mad. Seseliu Grijms-Doottur.

Hennar Fodur Fader var Heidurlegur og Vel-lærdur Mann Sr. Þorsteirn Tyrfingsson, Sooknar-Præstur ad Hvamme i Nordur-ardal. Fader Tyrfings var

Præstureñ Sr. Aasgeyr á Lunde i Borgarfyrde.

Hennar Fodur Mooder var Gvudhrædd Hofdings Qvinna Jóorun Doottet Sr. Einars Þordarsonar, er leinge hielt Melastad i Þverár-Þijnge, og var Brooder Gisla Logmañs; Hvorier bæder Sr. Einar og Herra Gisle, ad voru Syner Þoordar Logmañs Gudmundssonar.

Var þessarar Sælu Frwr Gudrunar Einars Doottur Fodur-Ætt, af þeim yppurstu og elldstu Islands-Ættum, Torfa Arasyne Riddara, og Hr. Marteine Einarssyne (þeim ødrum Evangeliska Skálhollts Biskupe á Islande) samt margra aññara Gøfugustu og Nafnfrægustu Hofdingiá hier á Lande, sem ecke sijnest Þorf framar ad nafngreina ad þessu Sinne.

Enn med þvi sw holldlega Fæding kann ecke ad stoda til eilijfs Lijfs, so bæru Forelldrar þessrar Ephraims Dwfu Umsorgun fyrer, ad hun ei einasta innrætteſt JEsu fyrer H. Vatns-Bad, helldur og mentud og uppfrædd yrde i sonnum Gvuds Otta, Bænum, Psálmum, Lærdoome Catechismi, og ødru, á Hendur og Tungu, sem slijku Edla Bloode soomde.

Strax sem hun droost á Legg, lijstu af hennar Framferde Geislar Gvuds Otta, Audsveipneñar vid Forelldrana, Giedgiædsku, Goodvilldar og Orlætes vid þá, sem hun umgieckst med og til náde.

Þar hun var nu Gvude, og hanns Vinum so kiær: þá var ei Olijklegt; þo hun reinde þad, ad Verolld þesse sie Gvuds Bornum eirn Tára-Dalur: Hvors hun vard og fyllelega áskynja Anno 1695. þá Gvud took frá henne, til sijn, heñar ástkiæra Moodur, og einu Are sijdar, nefnelega 1696. hennar kiæra Fodur.

Anno 1703. á hennar 38. Alldurs Are, gaf hun sig epter Gvuds Fodurlegum Vilia og Forsiá, til H. Hioonabands Stiettar, med þa verande Skoola-Meistara á Hoolum, Velæruverdugum og Há-Lærdum, Joone Arnasyne; Biuggu þesse Vel-Ædla Hjoon fyrst i Gielldingahollte i Hægraness Sijsslu, inn til þess þau Anno 1707. færdust Bwferlum þadann, og Vestur i Stranda Sijsslu, ad Stad i Steingrijms Fyrde; Til hvors Præsta Kalls hennar sæle Egta Herra var þá vijgdur: Og sem hann kom frá Vijgsluñe, var hann strax kioreñ og koseñ fyrer Proofast i þvi Hierade.

Enn Anno 1722. Viek þesse Vel-ædla Frw, med sijnu Egta-Hiarta Hr. Biskupenum yfir Skálhollts-Stifte Mag. Joone Aarnasyne, (sem á sama áre 25. Martii. var til Biskups Embættes Inaugureradur) til Skálhollts Stools. Þessara Vel-ædla Hioona Egta-skap blessade Gvud med Lijfs Avexte, Anno 1705. sem heiter Aarne: Var þá Mooder hañs riett Fertug.

Fyrer þessum sijnum Syne, bæru þaug alla Forelldralega Umsorgun; so hann á 18. Aare sijns Alldurs, ad wtendudum sijnum Lærdooms Ydkunum, hier i Lande,

siglde

siglde til Kaupenhafnar: Og sem hann hafde studerad þar i 4. Aar, vid Academiet: Odladest hann i Examine Theologico Characterem Laudabilem.

Þesse Hroosunar og Lofs verdu Hioon, gaafu medal annars, og það i lifanda Lijfe, til þeirra fatækustu Præsta-Kalla, Guuds Kiennemonnum til Uppelldes, i fasta Gotze: Hundrad Hundrud, og Siotiju og Tvo Hundrud betur; Hver Fasteign kostade yfer Ellevu Hundrud Rixdale, og yfir 600. Dale til fatækra Studenta, auk annars sem þeir þurftu til Siglingar: Og enn framar gaafu þau i heilogum og nytsamlegum Bookum til Fatæks Almwga, vel uppa 300. Rdl. auk annara Stoor-Hofdinglegra Utlaata og Vingiafa.

Enn þaa þetta Guuds Barn var Eckia orden, var hun so or a ad giefa Peninga, 10. 20. 30. Rdl. samt ymislegt þeirra Andvyrde i einu; Ad hun atte ei sinn Lijka i Landenu, uppa Rausn og Hofdinglegt Orlæte, sijna Lijfs-Tijd wt; Af hvorju Guuds Volader seigja maattu, ecke sijdst, sem komu a hennar Fund, fyrr og sijdar; Hvorjer Tijdt maattu reina hana ad vera sijna Velgiorda Mooder.

Nu sem þetta Edla Blood, hafde med sijnum Eckta Herra lifad 40. Ar, kallade DRottenn hann, wr þessum Heime til þeirrar Eilijfu Fagnadar Haatijdar, Noottena mille þess 7. og 8. Februarii 1743. Lifde hun so med Syne sijnum Harmþrwngenn Eckja, epter þad, Eitt Ar, i Skaalhollte: Til þess hun Anno 1744. viek ad Medalfelle i Kioos, hvar hun dvallde 8. Ar, þioonande Guude Noott og Dag med Fostum og Bænahallde; So leinge Guud gaf henne Heilsu og Sioon, þaa Ydkade hun hellst ad lesa i Bibliunne, og andrijkum Bookum; En þess a mille liet hun adra það giora: Hvar til hun hellst wtvallde sinn elskulegann og trwlyndann Þienara, Mr. Gudmund Runolfsson.

Hun var Dygdarijk og Astwdleg vid sitt Eckta-Hiarta; Roksamleg, Forstandug, Guudhrædd og Hoogvær i Hwss-Stioornenne. Lioott Framferde til Orda edur Verka gat hun ei lided aan Sannfæringar og Guudrækelegrer Umvondunar, vid Underhafande. Hun var raadholl, vid þaa sem leitudu Raada til hennar; Stadfost i Vinaattu; Undergiefenna Hwss og Velgiorda-Mooder; Guuds Voladra Foostur-Mooder, og sannkalladur Dygda Speigell, ad ollu þvi leite sem vætanlegt er, af syndugum Manne, i þessum Ofullkomlegleika.

Sem hun hafde nu lifad 9. Ar i Eckiustande med allre Þolennmæde og sijfelldu Bæna Akalle til DRottens; Leiste hann hana wr þessum Taaradal, sadda af Lijfs-Dogum, og leidde til eilijfrar Unadsemdar, med fullre Rænu og Forstande, fram Andlaated, þann 1. Dag i Vetre, Anni 1752. sem var saa 20. Octobris Kl. 10. epter Middag, a hennar 87. Alldurs Are, i Naalægd hennar dygda-rijka Þienara: þaa nijlega Constituerads Sijslu-Mans i Kioosar-Sijslu (So og sijdan Kongl. Majestatis Vallds-Mans i Kialarnese-Þijnge.) Edla Sr. Gudmundar Runolfssonar,

 Þioon-

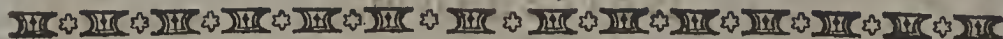
Þioonustu Stulku siñar Jomfr. Helgu Magnuss Doottur, og Raads-Mañsins Mr. Einars Þorvardssonar. Þad sem sijdarst til hennar heyrdest: Var þetta Vers til Enda: Þo ad eg Sooma svipte mig; samt kann eg ecke sneida þig, mikillre Myskun JEsus, etc. Hvørn Psalm hun liet sier yduglega lesa, aasamt þessum: JEsu þijn Minning miøg sæt er, etc. JEsus sem Daudann deidder þaa; etc. Eilijft Lijfed er æskelegt, etc.

Lof og Dijrd og Speke, og Þacker, og Heidur og Kraptur og Styrkleike, sie vorum Gvude fraa Eilijfd til Eilijfdar, Apoc. 7. v. 12. sem gaf þvilijkt Edla Blood i Lioos þessarar Veralldar; Framleidde hana i Heimenum, epter sijnum Vilia, mørgum til Heidurs, Glede og Nytsemdar; Og wtleidde hana wr Heimenum gledelega og saaluhiaalplega til sinnar Dijrdar. Fognum og verum glader, og giefum Gvude Dijrd; þvi Lambsins Brwdkaup er komed, og hanns Hwss-Frw hefur sig tilreidt, Apoc. 19. v. 7. Hennar Saal sijngur nu sitt Hosianna! Eñ Lijkameñ er nu i Dag, sem er saa 10. Novembris, af Æruverdugum og Vyrduglegum Moñum lagdur i Gvuds Hwse hier ad Medalfelle, i sinn Hvijldar Stad, inn til þess hañ, aa Dijrdlegum Opennberunar Deige, hinns mikla Guds, og vors Lausnara JESU Christi, samteingest aptur Saalunne i þvi eilijfa sæla Lijfe.

Ad Lyktum laata þessarar Vel-ædla Saal. Frwr, efterþreyande Astviner, alwdlega þacka ydur: Vel-ædla, Edla, Vel-æruverduger, Æru-verduger og vyrduglegær Menn, sem þessa sæla Gvuds Barns Jardar-För prijdt hafed, med ydar soomasamlegre Naalægd, og med vyrduglegre Þjenustu tilstyrkt, ad hennar andvana Lijk, jrde nu med Sooma og Heidre lagt i sijna Grøf og Hvijldar-Stad: Viljande aptur aa moot, slijks ydar Kiærleika og Æru Bevijsingar, vid þessar blessudu framlidnu Mollder, til hiñs besta þacklaatlega endurminnast, med þeirre Oosk: Ad Gvud vilje senda ydar Saalum Brwdar Vagnenn i Andlaatenu, og vier, ad wtendudum þessa Leidinda fulla Lijfs Æfestundum, wr Kedars Tialldbwdum sloppner, maattum staast, og samfagna, med Utvølldum, Gvuds aa Himnum, i eilijfre Dijrd! Gvud giefe oss øllum þañ Sooma! Amen, fyrer JESUM CHRISTUM, Amen, AMEN

Epter-

Epterfylgiande Lijk-Versa Authores eru þesser.
Nefnelega.

I.

Sgr. Einar Jonsson, Rector vid Doom-Kyrkiu Skoolañ i Skaalhollte.

PRESTARNER.

II.

Sr. Olafur Brinjoolfsson a Gørdum a Akranese.

III.

Sr. Halldor Brinjolfsson a Laugardælum.

IV.

Sr. Magnus Þoorhallason a Villingaholltе.

V.

Sr. Eigell Elldiarnsson a Utskaalum.

VI.

Sr. Eyrekur Brinjoolfsson a Mid-Dal.

VII.

Sr. Gisle Andresson a Mosfelle i Grijms-Nese.

VIII.

Og þad Studerada Velgæfada Skalld,
Mr. Þorgeir Marcusson.

Epicedium,

Edur

Sorgar-Dans.

Uppfærdur epter þaa
Haa-Edla Velborna Frw
Frw Biskups Eckju, og Biskups Dootter,

Gudrunu Einars Doottur.

Og so sem nu stigeñ vid Grøf hennar, nockrum
Tijmum, epter ad hun var wthafeñ; Og vaker
eñ þaa Afgaangur heñar Einum I
fersku Minne.

Ton, Far Heimur, farsæll.

O! Zion i Sorg! Sveipud! hvi ertu en daavæna Borg? Hvørt er nu Gladværdiñ horfenn aa Braut? Hvar er þijn Prijde og Fegurdar-Skraut? Þu tijster sem Tranañ aa Kalvidar-Qvist, er Makañ fieck mist, er Makañ fieck mist!

2. Ei undrar mig hitt, Eñed þo Sorg-Reimum bynderdu þitt, giegnum þijn Vind-Augu Daudeñ kom daar, diarfur, og veitte þier Merg-Undar Saar; Konungur Skielfingar ædde þar iñ, og æfde Krapt sinn, og æfde Krapt siñ.

3. Hanns Bana-Spioot beitt, Børnum þijn hefur þaa Sorgar-Und veitt, eingeñ sem græda kañ, Gud nema saa, grættum er Meina-Boot afreka maa; Hondeñ hañs særer og Lækningu lier, þvi Lijkn alldrei þver, þvi Lijkn alldrei þver.

4. Þiñ Harmur so haar, hann maa ei añars, eñ kosta mijn Taar, Hrygdeñ sem þier amar, hun staangar mig, Hlutfalled snerter ei einsamla þig; Børn meiga sitja af Sorgunum tvist, þaug Moodur faa mist, þaug Moodur faa mist.

5. Ein Mooder er mist, med heñe fareñ vor Gladværdar-List, meigum þvi harma, sem Moodurlaus Børn, moodurleg sem ad nu horfeñ er Vørn, Moodur-Dygd heñar, og Minningeñ klaar, full forþienar Taar, full forþienar Taar.

6.

6. Frw Gudrun er frá! Frægasta Qveñ-val eitt Landenu á, Dootter Hr. Einars sem-Hoola-Stad hiellt, Hustrú Ararna Sonar og Eckia Sorg-smellt, Biskups Stool Skálholts er hafde vid Hond, uns Himne fool Ond, uns Himne fool Ond.

7. Frw Gudrun afgieck! Græt-Skwra Bikar sem margañ hier fieck, boleñ-mood Christins took Kaleik i Hond, kyssande DRotteñs á Hyrtingar-Vond, nu eru Taar-falliñ afþerrud oll, i Himnaña Holl, i Himnaña Holl.

8. Burtfareñ er Frw! Frw hvorrar Lijka traudt sieaum vier nu, ad Gudhræd-slu, Hoogvære, Giafmillde med, Goodverka Stoor-Lækium veita so ried, allriktug-kega, so ei kuñum Brest, þar fiña uñ flest, þar fiña uñ flest.

9. Eg má fyre mig, maklega játa, sem hvor fyrer sig, ad þesse Sæla Frw aud-synde mier, ærnar og margfalldar Velgiørder hier, þegar eg iñañ-sem utañ-Lands var, so frekt fram̃ wr skar, so frekt fram̃ wr skar.

10. Gud giædde hana Aud, gaf heñe margfallda Blessan og Braud, þessu af Or-læte utbijta ried, Alwd og Kiærleika Hiartgroonum med, fátæk Braud, Eckiur, og aumstadder hier, þad syna á sier, þad syna á sier.

11. Su frábæra Frw, frá oss er geingeñ wr Tijmanum nu, aptur til Lijffens Hun ei kiemur hier, Angur þad margañ til Hiarta riett skier; Lioosed af Hwse burt lid-ed er skiært, þad fær oss Bol fært, þad fær oss Bol fært.

12. O! Hrygd yfer Hrygd, hvorsu þeir Loss verdu fæcka i Bigd, Kalvider stan-da, eñ Vijn-Eykiñ væn, verdur ad falla, á Laufeñ Sij-Græn; Adall má deya, eñ Argur, þvi verr, hann lifer þo hier, hañ lifer þo hier.

13. Hvad tiáer slijkt Tal? Tokum Guds Vilja, sem byrjar og skal, hañ gaf og hañ aftook; Honum þvi sie, Hiartañleg Packargiord láteñ i Tie, fyrer þá Sælu og Signudu Frw, uñ Eilijfd og nu, uñ Eilijfd og nu.

14. Vijst var hun hañs Verk, Verk heñar syndu þad klaarlega merk, þaug voru Lofsverd i Lioosenu giord; Lioomar þvi Miñingeñ blessud á Jord; Hun mun ei rot-na, þo raud geime Molld, þad helgada Holld, þad helgada Holld.

15. Sæl Maria frw, sañre i Gudrækne blessud var Frw, Martha i Huss-stioorn, enn Abigael, og Aña i Raaddeilld med Bænræked Þel, Qveñdygda Skrwdeñ þar skartade Hreiñ, sem glæstur Gimsteiñ, sem glæstur Gimsteiñ.

16. Hun lifde sem Lioos; leifer nu efter sig sañferdugt Hroos, Himen-elskande var hun sijna Tijd, Huss-Prijde fegur hiá giorvollum Lijd, Hugliufe allra med Hoog-værdar-Gied, og Hreinhiortud med, og Hreinhiortud med.

17. Roos Dygdaña dijr, DRottens var Uñusta Lundernis hijr, Uñgeingne kriddade Elskunne med, Uñvøndun, Hoofseme tempra so ried, ad siálfkrafa veittist þar Virding á moot, med Astar hijr Hoot, med Astar hijr Hoot.

18, Meſt Munadarlaus, margbleſsud Frw ſier til Umſioenar kaus, fatæk Børn ſem hun fædde upp hier, fram til þeſs haft gatu Raad fyrer ſier, Stoor-Giøfum ſijdaſt þaug ſæmde med Dad, ſo rijkade Raad, ſo rijkade Raad.

19. Þeim Fie-Miſsu fieck, fræbær ad Orlæte Handa til gieck, ſende, gaf, laanade, bætte ſo breſt, Biargvættur øllum, ſem kuñe hun meſt, fylgduſt ad Verkinu Hiartad og Hønd, þeim aumu utþond, þeim aumu utþond.

20. Sitt Bænahalld blijd, brwkade daglega a ſierhvørre Tijd, wtjoos þa Hiartanu i JEſu Skaut, af hverju Myſkun og Bænheyrſla flaut, aptur til heñar, ad afþerra Taar, mørg moodug og ſaar, mørg moodug og ſaar.

21. Ad Fremdum og Frægd, Forſtande, Rokſeme, Qveñ-Prijdis Nægd, Sidſerde, Dagfare, Sooma og Trygd, ſo var hun alkiend um þeſsa Lands Bygd; Ad a ſier bar Almenings hvervetna Lof, þo ecke um of, þo ecke um of.

22. Af Guds Orde good, geimde i Hiartanu dijrmætann Siood, Himinſiñada ad hugga med Saal, heilagt var daglega idkande Maal, virdte þad dijrara Verallдar Seim, ſem hrooſaſt af Heim, ſem hrooſaſt af Heim.

23. Margt Mannrauna Jel, matte hier reina, og umbar þad vel, Heilſañ var døpur, og Hwſs-Kroſseñ ſaar, hana ſem koſtade ydugleg Taar: Þetta med ſtødugu Þolgiæde bar, og Vonar ſterk var, og Vonar-ſterk var.

24. So bættiſt a Saar, Siøtyge og Atta þa full hafde Ar, Maka ſinn aſtkiærann Magiſter Joon, miſte ad Hierviſt og Veralldar Sioon,: Þeſsu, ſem ødru af Herrañs took Hønd, med hoogværre Ønd, med hoogværre Ønd.

25. Sem einmana Eyk, epter þad þreide, ad Kroptunum veik, Niju Ar Eckia, med angrada Lund, epterbijdande, ad kiæme ſu Stund, upp mætte leyſa ur Lijkamans Viſt, og lifa med Chriſt, og lifa med Chriſt.

26. Loks ſæla Tijd ſu, ſem ad leingſt þreyde hin bleſsada Frw, upp nade reña; J Drottne ſo doo, doo ecke, lifer i Hædunum þoo, lioomar nu Saal heñar Lambſins hia Stool, klædd Fañ-hvijtum Kiool, klædd Fañ-hvijtum Kiool.

27. Ur Hørmung og Hrygd, hun er i Fridar og Riettlætes Bygd, i burt fra Mara i Abrahams Skaut, Elims til Bruña ur Veralldar Þraut, fagnande komiñ, og ſijngur med ſier, af Sigrenum hier, af Sigrenum hier.

28. Meir miñiſt ei nu, Mædu, er ſigrade i ſtødugre Trw, Ondiñ a Hædum i eilijfre Roo, Eliæ Kapa a Jørdunne þoo, nidurløgd hvijler i helgudum Reit, af Voſe ei veit, af Voſe ei veit.

29. Lof Gude ſem gaf! Giædſku og Raad ſiñe margfalldre af, beſtu til Nota, þad Bleſſada Hnoſs, biargad ſem leinge og vel hefur oſs; Lijk-Hrijnging heñar og Legſtadar Hroos, ſieſt Ærañ auglioos, ſieſt Ærañ auglioos.

30. So far nu vel FRU!
Frabær i Polgiæde, Gudrækne og Trw,
Frabær i Goodseme, frabær i Dygd,
Frabær i Giafmillde, Elsku og Trygd,
Frabær i Lijfinu, farsæl i Deyd,
Þig faum vier þreid, þig faum vier þreid!

II.

Burtfararminning

Saal. FRUR

Gudrunar Einars Doottur

(Blessadrar Eckju, þess Loflega Sæla
Herra, Mag. Joons Arna Sonar
fyrrum Biskups Skalhollts Stiptes.)

I nockrum Samstædum framsett af Sr. O. B. S.

Ton, Bæn mijna heyr þu HErra kiær.

ENN geingur Sorgar upp eitt Skij, en Glede fyrer dregur Sool; Eitt Sinn vier reinum, en aa nij, Okirt hvorsu sie Lucku Hiool: Eftil Gladværdar eitthvad ber, innan Stundar hun twijborgast, med Mædu og Graat þa minnst varer; Mun þetta flestum Satt virdast.

2. Ad fædast og deya til er Tijd, til ad planta og upprræta; Hver vill þaa medur Heimsins Lijd, hier Lund Jonasar dijrt bæta? Eins og Fuglar burt flwgum vier, finnst so aaqvardad Guds af Naad: Ockar Paradys ei er hier; O! ad i Tijd þess feingium gaad. Pred. 3. v. 4 Jon. 4. v. 6 Ps. 90. v. 10 Ps. 39. v. 5

3. Fraa Volse og Mædu Veralldar, Vel-Edla Fru er Gudrun leist, Einars Dootteri eilijfar, er nu Tialldbwder hiedann reist: Hvad margur sakna hennar maa? Hvad margur bera graatna Kinn? Lof sie Gvude sem leiste fraa, Leidindum Heims sinn Astvinin. Luc. 16. C. Harmagraat. I. v. 2.

4. Hana innleidde i Heimenn Gvud, þa HErrans Burd var lided fraa, Þusund Ar sem og Sex-Hundrud, Sextyu og Fimm (þad greina maa), epter þad strax hun innrætt var, i Skijrn, þvi sanna Lijffins Trie; Upp fraa þvi jafnann aa sier bar, andleg sijns DRottens Hertye. Apoc. 22. v. 2 Eph. 6. v. 13

5. Eckta-Herra þess Edla Bloods, A r n a s o n var Magister
J o o n, Skꜳlhollts Biskup, hvørs lijka ꜳ Lood, Land vort sakn-
Num.12.v.7 ar (ad minne Von,) Eins og Moyses æ var hann, i øllu Gvuds Hw-
Dan. 12. v. 13. se Trwlyndur; Hvar fyrer nu i Himna-Rann, hann skijn sem Sool
Forklꜳradur.
Phil. 3.v.21. 6 Eckta-Skaps Tijd i Heime hier, hennar var Fiørutiju Ar; Þꜳ
2.Tim. 4. v. 38. Eckia Nÿju þar epter, Þrautum vafinn mørg fellde Tꜳr. Og sem
Coronu hier fyrer, hafde nu strijdt i Siø Ar frek, og Attatiju (so innt
Mat.25, 10. var mier), i Lambsins Brwdkaup hiedann viek.
Ps. 45. v.10 7. J Kongs Høllina iñgieck þa, og Strijds hreinferdugs vañ Sig-
Sap. 4. v. 2. ur; JEsu nu Briooste uner ꜳ, af hveriu tijdt Svala-Drickur, heñe i
Joh.21.v.20 Bochim hier veittist; Hvørn Bikar hun velkomande, æ sier reiknade: Er
Judic. 2.
Apoc. 3.v.21 þvi setst, ꜳ Stool Guds Sonar lioomande.
Ps.120. v. 5. 8. Þeim hædsta Gude Heidur sie; Heñar er Strijd ꜳ Enda kliꜳd,
Ps.129. v. 5. og øllu leist frꜳ Andstreime, er hana hafde mædt og þiꜳd; J Kedars
2. Thess. 1. v. 2. Tialldbwdum allopt hier, i Tꜳrunum nidursꜳde, Føgnud nu uppskier-
ande er, epter riettvijsu Guds Rꜳde.
1.Sam.2.25. 9. Øllum var þeck ꜳ Esku Tijd, ꜳstrijk og hlijdiñ Forelldrum: Gud
Luc. 2. v. 52. sinn elskade Ar og Sijd, øllu framar i Heiminum: Hañs Ord vardveitte
Prov.17 17. Hreinferdug, heñar þad mille Briosta hieck, sem Myrru-Byndene;
Joh. 14. 3.
Devt. 6.v. 5. Marg-dygdug, med slijkt Urim og Thumim gieck.
Cant. 1. 13. 10. A medañ gipt og Eckia var, ad Ørlæte og Stoorgiøfum, yfer.
Ex. 28.v.30. gieck þꜳ er Jsland bar, uñ heñar Tijd; Eg mꜳ þar uñ, Vitne bera:
Devt. 33. 8. þvi eirn var eg, er heñar þꜳde Goodgiørder, Moodurlegar ꜳ margann
Veg, munu þær sijdla fyrnast mier.
11. Ørlætis tel eg Einkienne, ad Egta Herra sijnum med, giefed hef-
ur af Gudrækne, (giørla þad fieck eg letrad (a) sied), Fast-Eignar Hund-
Joel. 1.v.13. rad Hundrada, hier til Siøtyu og Tvø betur, til Altares Þioona Ør-
Matth. 25. byrgra; eirn Gud sier þetta giørt metur.
12. Eirniñ þaug gꜳfu (ecke spart), Jslands Studentum þrenur
hellst, Sex Hundrud Dale, sem og margt, Siglinga til sem utheimtest;
Eñ hvad mij-marga uti frꜳ, Edla Frw sæmde Stoorgiøfum, Grein kañ
Act. 10. v. 4. eg ecke giøra ꜳ, gleimast þær sijst i Himninum.
Luc. 6. v.36. 13. Auk þessa hvern sem aumañ sꜳ, Asiꜳ veitte og lijknade; Þann
Lev.19.v.17. sem vøndum gieck Veige ꜳ, varade hun med Røkseme, øllum þeim villde
eins

(a) Fasteigniñ kostade 1100. Rd. Bookagiøf til Fꜳtækra, 300. Rd.
Studenta Tillag 600. Rd. Til samans, 2000. Rdl

eins og ſier, allt ſtundade til Goods laga, oll Gudi lifde alltijd hier, alla ibid. v. 18.
um̃ ſijna Strijds-Daga. Col. 3. v. 17.
14. Aglrnd fañſt heñi alldrei hiá, Audnum tærde Guds Purfa-Lijd, 1. Tim. 6. v.
Ovina Lande leiſaſt frá, lángade hana fyrr og ſijd; Alldrei vid Heimeñ 17. 18. 19.
átte hun ſkillt, wtlend á medal Meſech var: Um hana fieck þvi einginn Eſ. 58. v. 7.
villt, af þvi JEſum i Harta bar. Jer. 31. 16.
Pſ. 120.
15. Epter honum ſitt Sigur-Verk, ſierhvern Dag jafnañ lagade,
med inndællt Vidmoot ætijd merk, alla vid ſier ſo hagade, af ollum Mañ- Act. 16. v. 2.
Ord ágiætt feck; Alltijd þvi Gude reindeſt kiær, og hañs Aſtvinum þæg Dan. 9. v. 22.
og þeck, þvi lioomar nu á Him̃um ſkiær.
16. Mænde grátande Augum opt, upp til ſijns Guds, i Bæneñe, Pſal. 25. 15.
Hondunum Trwar hiellt á Lopt, Herra ſiñ Lijknar bidiande; Heñar ſiá, 1. Tim.
var Ræda hvoria Stund, harinær á mille Dwrañ, um̃ JEſu Svei- 5. v. 5. etc.
ta Saar og Und, og Sæluſtad Guds Utvalldra. 2. Tim. 2. 8.
17. Þá Ord Guds leſa ſialf ei ſá, (ſem ad tijdt hennar Ydia var,
Tækefære þá feck þvi á), fram̃ þad hennar Pienare bar: Dag og
Noott Unun alla hun, i hafde DRottens Logmále; Gott þetta Dy- Pſal 1. v. 2.
gda-Blood Gudrun: Grandvor, Utlend frá Heims Priále.
18. Nu prijſa hana heñar Verk, hvervetna i Borgar-Hlidum. Vo- Prov. 31. v.
qvafullur Vijn-Vidur (merk), var fyrer Gudi og Moñum, alla gled- 31.
iande, er hun ſá, ædre og lægre Stiettar-Menn; Hver eirn Aſtvina
heñar ná, harmande ſiá Vidſkilnadeñ. Jud. 9. v. 13.
19. Coronu tapa Kiooſiñ vañ, qveina af þeim Miſſer Fátæker: Jer. 13. 18.
Vel Chriſtens ſaknar Samkundañ, Seck nu Medalfells Kyrkia ber, Ez. 22. v. 30.
hveria þad Guds Barn hafde prijdt, heñar fyrſt Merke bera mun; Joel. 1. v. 13.
Handgeingenn Gude hun var tijdt, i Hiartans Bæn og Andvorpun. Thren. 2. 10.
1. Tim. 5. 5.
20. So i Guds byrtiſt Sofnude, ſo jafnañ Skripta-Stool fyrer,
Eirneigeñ vid Guds Altare, og eins Heima (þad liooſt var mier), i ſijns
Guds lifde ætijd Naad, i doo Fadmlogum Brudgumans, ſem Abra- Luc. 13. 16.
hams Dootter (allt med Raad), uppvaknade i Fadme hañs.
21. Kyrkin Medalfells Chor geim vel, kiærrar Velgiorda Moodur
Lijk, ei hylur þu, (þad eg vijſt tel) adra ſem ſo var Dygda-rijk: Rauda
Gulle þitt Goolf ſádiſt, giættu vel ſlijkre Perlu ad, inn til þeſs Tijd i Pſ. 119, 127.
Eilijfd ſnijſt, ætla eg ſkule geima þad.
22. Mooder i þiñe ſof vel Sæng, ſiertu nu bleſſud qvodd af mier,
under Guds hvijl þu Aſtar-Væng, áſett (máſkie) af Gude er, ad eg
vidteſie eina Stund, yfer Grof þinne Verolld i, ad þvi bunu eg fæ þinn

Fund, fara mun Gud minn so ad þvi.

23. Honum sie Dijrd og Heidur Hæar, Hæar Prijs, Æra og Þackargiord, Giord magnest sw um̃ Eilijfd Ar, Ar og Sijd bæde a Himne og Jord! Jorden̄ alroome þad Lof þier, þier Gud og allra Skiepna-Kyn; Kynferde allt og Einglarner, er skyllt til-legge sitt Amen!

III.

Eitt lijted

Bloomstur-Lauf

lagt a Leide þeirrar i Lijfenu

Hæ-Edla Hæ-æruverdugu

og Dygd-audugu Frwr, nu i Gude Sælu

Sæl. Frwr Gudrunar Einars Doottur

Fordum Egta-Hws-Frwr Sæl. Biskupsins yfer Skalhollts Stipte

Meistara Joons Arna Sonar,

(Hverra beggia Miñing er i Blessan)

Svo sem einlægt Teikn og Merke þeirra blessudu Mollda undan̄fareña Velgiørda, og Vidleitne ad læta þær sømu æsaññast med einlægre Elsku og Ordum; Einfalldlega frambored, af einu heñar Harmande Barne.

Under þessu Lage; Hiartad, Þæankar etc.

Ø! Hvad Fallvallt er i Heime! Eingen̄ Tijme Hættu frij, eins og Skip a Olldu sveime, Olgu Siæfar hrekist i, er so vared Æfe Mañs, Utlegdar i Tæara Dans; Hier er fæatt sem Hug mæa kiæta, hier er þræatt hvad Sæal mæa græta.

2. Hier er Lucka hverful; Hradan̄, Hiooled li:ka billter sier: Hier mæa Ottast Andar Skadann, Æfeñ lijdur, Tijmeñ þver: Hier er Rauda Hafed dimt, Hier er Dauda Valldeð grimt, Hier er Sorg og Hiartans Qvijde; Hier er ecke Hlie a Strijde.

3. Hier er Dreken̄ Heiptar-raude: Hier er þurt og hriosstugt Land, Hier er bitur bleike Daude, hwen̄ oss ad vinna Grand.: Hiedan̄ þvi wr Heimsins Rañ, til Himna frij vid Lasta Bann, Guds Børn þreya þræatt stiniande, ad þessu næe Fodur-Lande.

Lande.

4. Þar er eilijft Epterlæte, Ynde, Fridur, Glede, Roo, þar er Sæla og sijfelld Kiæte, Sæalar Unun, Hiartans Froo: Þar er Lioome i þeirre Höll, Þar er Soome og Fegurd öll, feingeñ Sigur fræ al-Dauda, fyrer Lambsins Dreirañ rauda.

5. Þar er blessud Bootiñ Meina, Brwdgume og Hyrdereñ: þar er Sæalar Sadning hreina, sætust JEsu Skodunneñ: Þar er stærra eñ þeinkjast kañ: Þar er hærra eñ nockur Mañ, daudlegur med Muñe mætte, mæla, þoott ad vel til giætte.

6. J þær Himna Glede-Gnootter, geingeñ er og Sælu-Lioos, Gudrun Einars dijra Dootter, Dirdar fagra Sigur Hroos, Spilar, qvedur, Gude glödd, Eingla gledur, Thorsens Rödd Biskups Frw, sem bar hier Prijde, besta Mañord fieck af Lijde.

7. Heñar Dygda Lioos gaf Liooma, Lifnad prijdde Gudrækniñ: Hws-Stiorn rækte riett med Sooma, Rædsviñ, Forsiæl, Giestrisinn: Hugul gladde hryggva Þiood, Hondenn sadde Menn og Fliood, ad Maka hygg eg meige leita, nætrar Frwr um̃ Landsens Reita.

8. Qvenndygda vid mig og mijna, Merke heñar söñ eg ber, skylldt være þau skræd ad sijna; Eñ Skortur Orda velldur mier, su hreinskiæra Hiartans Trygd, hellst fræbæra vid mig Dygd, Root-föst er i mijnu Minne, medañ dvelst i Utlegdinne.

9. Frw hæsæla! Fræ Heims Mædum, frelsud, Strijde og allre Sorg, mettud ædstu Gnægdar Giædum, Guds lifanda i Zions Borg; Þo meige eg sakna Mooder þijn, mædd þa vaknar Hyggia mijn, sefa skal þad Sorgar Trega, vær samfögnum þar eilijflega.

10. Æ! svo leinge Lands um̃ Slooder, lifa Meñ og Folld ei þver: Þijn Velgiörda mætust Mooder! Minningeñ i Blessan er, Sælu-Löndum Lioossens æ, lifer Öndeñ DRottne hiæ, Lijk-Hamur þoott ligge i Molldu, Lofstijr varer samt æ Folldu.

11. Hwngrudum þu bijtter Braude, bygder lijka DRotteñs Hws: Med himneskum aptur Aude, um̃bunar þad nu JEsus: Mædda, Þyrsta, Herrans hijr, hrester; Vista Lijfsens dijr, Bruñureñ, þvi fram̃ þier flijtur, farsæl Eilijfd alldrei þrijtur.

12. Græatur er i Glede snweñ, gleimd Utlegdar Reisa straung: J Lambsins Brwdkaup (lioost tilbweñ), leidd er Sæal med Eingla-Saung: Eilijf fagnar Unun þier, Eñ mijn þagnar Twnga hier: Hversu stoor sie: Hvör kañ mæla? Himnarijkes Dijrd og Sæla.

13. Svo ad lifa, svo ad breya, sem þiñ Nædar Vilie er, svo ad trwa, svo ad deya: sæla Eilijfd hlotnest mier. Goode JEsu! giefdu þæ: Glede JEsu! þig ad siæ:

J Hiarta mijnu hier verande, i Himnarijke
þar lifande. AMEN.

Epterfylgiande Vers hefur
Mad. Gudrun Halldors Dootter
Læted, sem eina
GRAF-SKRIFT,
Til-leggia framanskrifudum Lijk Versum sijns Mañs. Under sama Ton.

I.

Ungur nam eg eitt þad Fræde: ad sann-christens Lijkame, epterlæta alltijd snæde, Odaudlega Tvo Hlute: Sælu Himnum Sorga frij, sem og Mann-Ord, Heime i, Odaudlegt, so ecke meige, under gæ, þo Madureñ deye.

II.

Einars Dootter Eckia Gudrun, Arnason, sem Biskup Joon, ætt hafde; ad vijsu var hun, Vel-Edla, samt bæde Hivon, er Nafn hafa Odaudlegt; Orlæte þad giørde fregt, vid Kyrkiur hellst og Kieñedoomeñ; Kañ þvi alldrei deya Soomeñ.

III.

Medann Land og Lijder halldast, lijtast mun þad sijst um̃ of; verdug Skyllda, verdur gialldast, ad verde uppe þeirra Lof; Enn vilje eitthvad vallda þvi, ad verde Feil þeim Søgnum i, og Orlætes riene Roomur, rietter þad vid effte Doomur.

IV.
Til
Skylldugustu samt Lofs-verdustu
Æru-Minningar
Epter
Vel-Edla, Gud elskande Margdygdum prijdda
Hofdings Frw
Nu hiá Gude sælu og blessudu
Frw. Gudrunu Einars Doottur,
Þess Vel-Edla Hæ-Æruverduga og Hæ-Lærda Herra,
Sæl. Mag. Joons Arna Sonar
Fordum Superintendentis yfir Skalhollts-Stipte.
Loflegrar Minningar,

I Lijf-

I Lijfenu ſaart harmande Eckiu,
Enn nu
I Himnenum Sigre hrooſande.

Eru epterfylgiande einfølld Lioodmæle fyrer Siooner leidd af þeim, ſem henne af Hiarta ann, Meſtu Tignar Sælu.

Med Liliu Lage.

Hvad er Æfe? Hvad er Lijfed,
Hier a Grund og Viſtar-Vera?
Sorg, Ervide, Swter margar,
Saalar Hrygd og Hættu-Taaled:
Leideſt Barn af Lijfe Moodur,
Lætur merkiaſt Hrygd, og grætur:
Ara þetta Upphaf ſkijrer,
Oſs, komande Hrigdar Standed.

2.

Alldrei Lijfed er a Folldu,
Iſidællt, ſo ad Madur ſynde,
Aungvann Skort a Glede Geinge,
Gnægdum jafnt og Sinnis-Hægdum;
Utlegdeñ oſs eykur Þrauter,
Ihriooſtrugu Lande, Briooſtenn,
Fala gyrnaſt Boot vid Bøle,
Barna Guds hier Kroſs i Arne

3.

Eingenn Furda er þo lange,
Upp til Zions Borgar Niju:
Hiedann burt af Harma-Lande,
HErrans Born þar Eymdenn þverrar:
Ynde er a Liooſsens Lande,
Lioome, Dijrd og ædſta Soome,
Glede ſonn i ſialfum Gude,
Sæta Roo og eilijf Kiære.

4.

I þa Glede er til Hæda,
Inngeingenn, og Liooſs Heimkynna,
Fagnande af fremſta Megne,
Frw hea-ſæla Mentum bwenn,
Gudrun Einars Dootter, Oadum,
O Rotteñs giædd ſem aller votta,
Boreñ var þad bert eg ſkijre,
Biſkup Hoola, giæddum Vitſku.

5.

Skaalhollt ef ad mætter ætla,
Munde greated, tala ad Stundu:
Prijde Hwſs, mitt Gagn og Glede,
Goodlyndüſt, hun var og Mooder:
Hegdan mæt og helgar Dygder,
Hugdar i Sinne alldrei brugdüſt,
Po Ellenn liete Alit falla
Utvortes, og mædde Swtum.

6.

Ords-Tijr hlaut hun Vijſa og Virda,
Vandadañ i beſta Stande;
Myſkun O Rottens Fridarferſka,
Fyrermyndan goods, i Lynde,
Vafenn Sorgum opt var Æfe,
Angre medur blondud Gledenn;
Polennmood ñam þreya og lijda,
Þreittre JESUS Hvijlder veitte.

7.

Allt

Allt bætande, af Elsku-Rootum,
Allt grædande, prijdd med Giædum,
Allt reiknande liwf til Lijknar,
Lund prwdasta Dygda Sprunded;
Allt byggiande, er Jta huggar,
Allt viñande gott, hvad minnunst,
Allt stundande er eyder Grande,
Allra Hroos, þvi ma til falla.

8.

Lifande hier alla Æfe,
Unna DRottne heitast kunne,
J Elsku og Trw sem ei ried følskva,
Æ var Trigd i Hiartañs Bigdum;
Hiartad upplijst HErrans Byrtu,
Hiartans Trwar sijnde Parta,
Hiartans JESUM hædst siñ vyrdte;
Hiartad prijdde Dygda Skarte.

9.

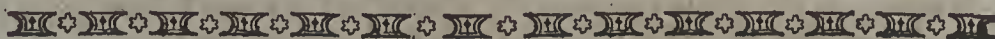
Nu i Glede Himna Hæda,
Hun dansande, fagnar, glansar,
Seiger Lofed sæl an Trega,
Sætast JESU, medur Kiæte,
Epterlæte ædsta Kraptar,
Jñdællt mier (hun þannig mæler)
CHRJSTJ giefed Hugañ hreste,
Hier i Dijrdar-Himna Veru.

10.

Far þu sæl i Vistar-Veru,
Vyrdingar og ædstu Dijrdar,
Gudrun Frw, i Himna Hædum,
Hvijtum Skrwda prijdd, an Lijta,
Soknudur þo vilie vakna,
Vor, og sia þig epter Sporenn;
Vilia DRotteñs vitum þetta,
Vijkia þier til Dijrdar-Rijkia.

11.

CHRJSTE JESU! klaar i Astum,
CHRJSTE JEsu! Naadar þyrstum,
CHRJSTE JEsu! Bruñur beste,
Blessunar sem mædda hresser;
Sorger laat og Swter fargast,
Siadu oss af Eymdum þiada,
Þiada leid a Himna-Hæder,
J Hædum Dijrd og Lof þier rædum.

V.

I. N. I.

Sw

Hier i Heime, i Sorgaña Jood-Soottar Hrijdum, sarlega qveinande, og sijdar i Himnenum (ad siñe Saalu, i JESU forklaradañ Dijrdar Fadm, farsællega fæddre) fagurlega fagnande, christna Manneskia,

J Epterdæme þeirrar, medañ hier lifde, mikid Kross þiadu,

Enn

Nu og uñ alla Eijlijfd sælu og blessudu Høfdings Frwr,

Frwr

Frw. Gudrúnar Saal. Einars Doottur.

Þess

Vel-Edla Haa-Æruverduga og Haa-Lærda HERRA

Magistri Joons Saal. Arna Sonar,

Fyrrum Haa-Til-trwads Biskups Skaalhollts Stiptes,

Hiartkiærrar Egta-Hwstrur.

Ut af þessum Frelsarans Ordum, Johañis Evang. B. 16. Cap. v. 21.

Ein Kona nær hun skal fæda, hefur hun Hrigd, af þvi ad hennar Stund er komeñ; Eñ þaa hun hefur Barned fædt, miñest hun ecke þess, etc.

I Einfølldum Liodmælum auglijst, af hennar Foosturs. Einum Elskanda Syne.

Med Ton, Herra Gud Fader hefur skapt, Himin og Jardar Laad.

JEsus vor frijde Frelsare, fyrer Johannis Muñ, af Elsku rijkre Einlægne, Ord þesse framber kunn: Fædande Qvinna finnur Pijn; eñ frelsud af Barnburde sijn, gledst miøg i Hiartans Grunn. Texteñ Joh. 16. 21

2. Medur þessare Maals-Grein hann, Meistaralega hier, christeña siña Kiæte-Bañ, og Qvelling Utskijrer; so og lijka þad Sælu-Stand, sem þeir epter afstaded Grand, ødlast um Eilijfder. Es. 50. v. 4.

3. Jafnt sem allt blessad JESU Maal, aa Jordu prijsad er; so hefur eckert Svika-Taal, Samlijking Greind i sier, þvi Kross og Kiæte christeñs Mañs, Qvinnu Joodsiwkrar nær til Stands, sem Graat og Glede ber. Matth. 7. 29. 1. Pet. 2. v. 22.

4. Ædstur Gud lagde allra fyrst, Evu og Qviñur aa, harda Barn-Burdar Hollds Angist, hver ed þær skyllde þiaa; Eins kiemur Krossenn eñ i Dag, fraa eingvum medur nockurt slag, nema Guds Hende Haa. Gen. B. 3. 16 Am. 3. v. 6. Matth. 10. v 30.

5. Eins sem Joodsotteñ eingum er, ætlud til Skada Moods, helldur øllum i Heime hier, til harla margfallds goods, so er og lijka sendur oss, til sannra Heilla Drotteñs Kross, i Krapte Christi Bloods. Jac. 1. v. 13. Ebr. 12. v. 11.

6. Fiolgun Mañkynsins framqvæmest, fyrer Joodsoottar Pijn, eins vill og Gud ad aavaxtest, elskuleg Børneñ sijn, af Mannraunum og Jac. 1. v. 2. 3. 4.

Matth.26. v. Mootlæte, ſo medtake i Dijrdeñe, Gledeñar veglegt Vijn.
29. 7. Qviñann fædande qveinar ſaart, Qvellinga Hrijdum i, eins vek-
Eſ.42. v. 14. ur Bænar Andvarp klaart, Angiſt og Neyd med frij; HErrañ þaa tiptar
Pſ. 50. v.15. hroopa Menn, ſem heilags Anda Ritningeñ, liooſt giører lijſa þvi.
Eſ.26.16.17. 8. Ein Oliett Qviña epter þreir, aagiætre Lauſnar Stund; Eñ þo
1.Reg. 19.4. þaa þiaadu ollu meir, i laangar væraň Blund, ſo þeir ad Pauli ſegia Sid,
Syrac. 41.3. ſig lyſte hier ad ſkiliaſt vid, og ſaa ſijns JEſu Fund.
Phil.1.v.23.
1.Tim.2. 15. 9. Fyrer Barnburdenn fiñur Vijf, Fognud i Himna-Rann, ef med
Act.14.v.22. Bæn og Trw endar Lijf, eins ſkiedur chriſteñ Mañ, giegnum Hørmung-
Luc.16. v. 9. ar geinged fær, Guuds i Dijrdar Tialldbwder þær, wtſkijra eingeñ kañ.
1.Cor.2. v.9.
Textenn 10. So ſem Joodſootteñ ſijner treg, Sorga-Stand Mañs i Heim,
Joh.16. 21. eins lijſer Fæding æſkeleg, allſkins Fagnadar Seim, er ſeirna DRotteñ
ſijnum lier, i Sælu medur Engla Her, utann Angiſtar Eim.
Ibid. 11. Ein Qvinna gledſt aa alla Lund, epter Barnburdar Neyd, ad
1.Pet.1. v. 8. luckulega Lauſnar Stund, leit, ſo ei hytte Deid; Ollu meir fagna Utvalld-
er, innkomner Guds i Tialldbwder, endande Eymda Skeid.
Textenn. 12. Hvorſu Fædingenn hardſookt var, hun þaa affſtadenn er, till þeſs
Rom.8.v.18. Ein Mooder man ei par; Munum ſo lijka vier, aller forgleima Eymd og
Sorg, upphafder i Guds Dijrdar Borg, hiaa blijdum Engla Her.
Texteñ. 13. Ad fæddu Barne fagnar daatt, frelſud ein Mooder good; þvi
Act.7.v.56. ſkyllde þaa ei chriſtnum kaatt, (er Qvinna lijkt ſem Jood), fædt hafa ſijna
og 59. frijda Ond, i Fadm JEſu og Dijrdar Hond, leiſtir fraa Mædu Mood?
Matth.28. v. 14. Hørmunga Joodſoott HErrann Chriſt, Heilla Fædingu med,
20. þaa hann aatte i Verølld Viſt, vijſt ecke boda ried, ſijnum einſomlum
Marc.13.37. Sveinunum, ſierhverium helldur riett-chriſtnum, ſem hafa gudlegt Gied:
Joh 13.v. 23. 15. Johannes fordum JEſu kiær, jaatar ſig hafa ſied, eina Qvinnu
Apoc. 12. v. ſem oll var ſkiær, eñ þo Harmqvælum med, fædde eitt Svein-Barn frij-
1. 2. 5. dt i Heim, fiñſt ſw Merking i Ordum þeim, ſem ſlioott nu ſæ eg tied.
Mich.4.v.10. 16. Qviña ſu DRotteñs Chriſtne er, qveinande nærſta haart, eñ JE-
Pſ.2.v.9. ſum ſiaalfann jaatum vier, Jood þad hun fæder þraatt, fraa þeim Barn-
Gal.4.v.9. burde fiñſt ei neirn, frij vera HErrañs Læreſveirn, er honum yñer daadt.
Syrach. 1. v. 17. Ein Qvinna ſem ſo Angiſt bar, aa medañ lifde hier, enn ſijdañ
13. og til Eilijfdar, æ Sæl og bleſſud er. Saalug FRU Gudrun
Ibid. v. 16. ſegiaſt maa, Sañchriſteñ og Qveñdygda haa, auknefnd Einars Dootter.
18. Um hennar Dygd og Orlæte, Orda Guds margur Þioon, ſam-
ed hefur og ſendt i Tie, Pſalma og Verſa Ton; Eg hinn þeirra aumaſte
vil, aa Kiorum heñar giora Skil, hier og aa Himna-Troon.

19. Hün siaalf wtvallde, hættann hier, Heims medañ byggde Rañ, Lijk-Texta handa Lidnre sier, Lærdoom ægiætastañ, sem David liwfur D Rottens Pioon, diktar um̃ Froomra Glede-Tioon, og Fognud fraa-bærann.

20. Þeir ed i Taarum Søølltum saa, (soleides Skrifad er,) upp-skored med Føgnude fa, og furdu Sorgmædder, wtgaanga Sæde medur mæt, eñ Megnis Bindine ægiæt, heimbera Hugg-ader. Psalm. 126 v. 5. & 6.

21. Þesse Bijte vid Borneñ sijn, brwkad hefur æavallt, HErrañ sa sem a Himnum skijn, heitt bioodande og kallt, so æa misjofnu, þeir-ra Praatt, þrooade goodra Dygda Maatt, leint bæde lijka og sniallt. Tob.3.v.23.

22. Morg soddann Dæme meigum faa, Manna Guds heilagra, sem Haaleit Ritning hermer fraa, hier og hvar Nafnfrægra, siaalf einnig Skriftenn sannar þad, synande ofs i ymsum Stad, christeña Kior allra. Syr.2.v. 11.

23. Abraham, Noe, Elias, Asaph, Job, Moyses, Simeon, Paall, Zacharias, og Sancte Johannes; Samt fleyre adrer froomer Menn, funded hafa þau Umskiptenn, sem skijrt i Skrift eg les. Legantur eorumd. Historiæ.

24. Deyda og lijfga D Rotteñ kann, og diwpt i Heliar Bad, færa nidur og fliott þadann, froom Anna þañig qvad. Um̃ Qvelldid graatner gaanga Menn, enn glediast strax um̃ Morguneñ; So David sijngur þad. 1.Sam.2. 6 Ps.30.v.6.

25. Item segier hann enn framar, (Ord hañs so hliooda bert) ad þeim riettlaata opt amar, Andstreime Toluverdt, eñ D Rotteñs Hond af ollu þvi, wtleider snart og giorer frij, so Eymd hann ei fær skierdt. Ps. 34.v. 20. Ps .91. v. 10.

26. A Auga Bragde eg hef þig, yfirgiefed (Gvud tier) Eñ Myskun-semdenn milldelig, mun samañsafna þier; Andlited hullde eg um̃ siñ, a medann varde Reideñ stiñ, eñ Naad mijn nij þo er. Es. 54. v. 7. og 8.

27. Af Otal slijku oll er full, Orda Guds heilog Skraa, hvad dyrra er eñ hreinsad Gull, og Hunaang eckert maa, samjafnast vid i Sætleiks Smeck, so er þess Verkan Christnum þeck, sem David seiger fraa. P.19. v. 11. P.119.v. 72. ibid. v. 103. og v. 127.

28. Kiorum þvilijkum kiende a, Christs aamiñst Brwdur frijd, Ungdoomi sijnum allt i fra, og Æfe heila Tijd, med David til þess mest var giord, Mootgaang ad reina hier a Jord, og þwngbært Prau-ta Strijd. Cant. 4. v. 1. Tren.3.v.27. P. 38. v. 18. Eph.6. v. 12.

29. Forelldra baada fræga sijn, fyrst allra missa ried, og sw Skilna-dar skiæda Pijn, skar so miog heñar Gied, ad Mæla neiddest med Da-vid: Mooder og Fader Hiarta þijd, feingu mig Forlaated. P. 27. v. 10.

30. J Hioonabande hun þa var, af HErrans milldu Naad, frioos-

Gen.1. v. 28. sem ordeñ til Fædingar, furdu so giørdest þiáad, ad lijkt sem Rachel Lijf i
Gen.35. 18. Ved, lagt hafde nærre Sorgum med, og Æfe-Klijd wt-kliáad.

31. Sem hun nu hafde Son sinn fædt, Sorga i þeñañ Dal, hennar ei feingu Harmar hætt, helldur Ox þeirra Tal; þvi so sem Fæding hørd
Luc.2. v.35. var hañs, hundrad fallt þijngre Mædu Dañs, fañst af hañs Rauna Fal.
Act.7. v.20. 32. Gud ried ad soñu giefa hañ, gott Barn og elskulegt, og þvi leingur
Luc. 2. v. 52. sem lifa vann, ad Listum Ox og Spekt, allsáa Maka áatte þvi, Edla
ibid. v.47. Dygdum og Mentum i, so Fregn þar gieck um frekt.

33. Benjamin og hiñ beste Son, byrtest hañ fyrst uñ Hrijd, sinna Forelldra Sæmda Von, og sannreind Glede blijd, eñ Benoni vard ep-
Gen. 35. 18. ter áa, og Angurs-Barn med Sorg og Þráa, Lijfs þar til liñte Strijd.
Job. 14. 14.

34. Hann var af Lærdum Lysta rijr, af liwfsum fráa-vikeñ; af frijdum Synum frekt Ohijr, af frægum lijtt metenn, af Efnes-Mañe, aumleg Si-oon, af Edal bornum lijkur Þioon, af Sælum Sorgbarenn.

35. Uppáa þaug Byte Eymdarleg, áatte jafnañ ad siáa, hañs blessud Mooder Háalofleg; Hvor villde undrast þáa, þo hennar Hiarta hefde
Ps. 22. v. 15. strax, hloted smelltast sem añad Vax, af slijkre Eymd og Þráa?

36. Oh! Hversu margt eitt Angurs Táar, wtrann áa heñar Kinn, Oh! Hversu margt eitt Sorgar-Sáar, settest i Brioosted inn, Oh! Hversu margt eitt Andvarp heitt, af sier gaf heñar Hiartad þreitt! Swt þáa ad streimde stinn.

Matth. 15. v. 37. Canversta Qvinnañ Christo ried, kiæra harmþrwngeñ mest, ad
22. sijna Doottur Sorgum med, Sathan plaagade vest; Hun var Mañesk-
ibid. v.21. ia heidenn þo, hafande Bwstad i Tyro, sem Ord Guds sijner best.

38. Eñ hafe þetta heidna Vijf, hrellt so i Briooste sijn, af Diosle
Es. 44. v. 15. qvaleñ driwgt med Kijf, Doottur Asijnd Ofrijn: Hvad mun þáa Mood-ur Hiartad mætt, margdygdaudugt og Sáñgudhrædt, sært hafa Son-ar Pijn?

2. Macc. 7. 39. Maccabæiska Mooder good, máatte harmande siáa, hversu Sio
leg. totum heñar hiartkiær Jood, herfelega nam þiáa, Antiochus þad Olma Pij, eñ
Caput. ei stood neina Stund áa þvi, ad þau frelstust þar fráa.

40. Eñ þesse Mooder mæt og blijd, megna Sonar sijns Kvol, uñ eina
Ps. 116. 13. epter adra Tijd, áa-sáa med Hiartans Bol, Dag hvern so hlaut ad drecka
Ps. 80. v. 6. rañt, Drottens Guds fyrer Reynslu Skamt, áaskeinkt Mootlætis Ol.
Luc. 7. v. 13. 41. Eckiañ af Naim Angur bar, epter framliden Son, Eirn þvi hañ
Job. 5. v. 26. heñar ædsta var, af Monum Glede-Von; Eñ JEsus hana aumkade, og Astmañ daudañ lijfgade, hun so Hrygd liet áa Lon.

42.

42. Miklu hardare Mootgaangs Þraa, mædde Frwr tiedrar Saal,
uppaa siñ Einka Son ad siaa, um̃ so margt Æfe-Maal, ollu aumlegar ut- Jer. 6. v. 26.
leikiñ, eñ Andlaats Neyd og Saars-Aukiñ, kañ nockrum brugga Kaal.

43. Maria JEsu Mooder kiær, Mædu þaa þijngstu bar, ad horfa aa Joh. 19. 25.
Hormungar þær, hier þegar pijndur var, Sonur heñar aa sijnum Kross,
Saarum þakeñ og Benia Foss, oss til Endurlausnar. Es. 53. v. 8.

44. Eg meina heñe eflaust nærst, andleg Christs Mooder tied, reind- Matth. 12.
ar Bol hafe ratad stærst, Naunum Sonar sijns med, þvi þad Maria v. 50.
þijngra bar, þessa eñ leingur Sorgeñ skar, og grætte heñar Gied.

45. Simeon gamle sagde hreint, sæla Mariu vid, ad eitt Sverd heñ- Luc. 2. v. 35.
ar Ondu beint, i giegn feinge smogid; Eins lijka gieck i giegnum Saal, Ps. 38. v. 3.
Guds Barns aamiñsta biturt Staal, Sonar vid Sorga Klid. Thren. 3. 13,

46. Auk þeirra Harma er hun bar, yfer Sonar sijns Neyd, af Sorg-
um Systur Saar-þiaadrar, sañlega Qvelling leid, þvi Hormung heñar Rom. 1. v. 15
horfde aa, hana sem stoorum giorde þiaa, Bana þar til af beid.

47. Epter allt þetta aadur tied, Egtamañ besta siñ, med Sorg og
Harme missa ried, Mootgaangs su Pijla stiñ, heñar miog særde Hiart- Ps. 38. v. 3.
ad heitt, hvert þo var aadur mædt og þreitt, fyrer Kross hardañ hiñ. Thren. 3. v 13.

48. Þvi saarare saa Svipter var, sem Egta Herrañ kiær, af odrum
snart i ollu bar, Agiæte Dygda-skiær, ei var þvi Kyn þo kromd af Neyd,
qveinande yfer slijks Mañs Deyd, og yrde Angur-vær. Syr. 38. v 17

49. Epter hañs Afgaang Alldurs haa, og yfred margluiñ, sijnum þeim Gen. 49. 17.
fyrre Bygdum fraa, og Bwstad hreifde siñ, Reisu straanga þvi reyna
hlaut, reikande Heims um̃ Mædu Braut, klaar medur Taar aa Kiñ.

50. Loks þegar Æfe leid aa Tijd, lasnadest Holldsins Megn, þaa
Heilsu-Veike hord og strijd, heñi stood þwngt i giegn, vid Sængina þa
hallda hlaut, af hverre Mædu Sorg og Þraut, tijdt dunde Taara Regn

51. Þegar hvad epter añad hier, (Ordtak sem hlioodar eitt), i sama
hoggved Saared er, svijda þad naaer þiett,: Eins var og ei ad undra par,
þoott Eimder heñar margfalldar, sijdst giordu Lijfed liett.

52. Eckia Naemi aangrud mest, um̃breita Heite sijn, villde ad skyllde Ruth. 1. 20.
Foolked flest: Þvi feikna Sorg og Pijn, vijst hefde Gud sier virdst gio-
ra, so være riett sitt Nafn Mara, sem Ritning ræder sijn.

53. Eins þesse blessud Eckia tiaad, ei vard vid Glede kiend, þar Fog- 1. Pet. 1. 11.
nud lijtiñ fañ um̃ Laad, framande og wtlend, Mara helldur og Mædu Ebr. 11. 13.
Fliood, maatte af Heimsins nefnast Þiood, i Sorgum miog Soolbrend Cant. 1. v. 6.

54. Job saa mootlætte Madur Guds, mæler um̃ christeñ Lijd, ad Job. 14. 22.

Eimd og Neyd margs Ofognuds, alla þær længa Tijd, hliodte ad þola
ibid. C. 7. 1. hier medañ, Holld æ sier ber og Lijkamañ, og Stygda reyna Strijd.
Apoc. 19. 7. 55. Þetta reinde Christs Þijda Brwd, þañ Tijma giorvallañ, sem
1. Pet. 1. 13. hun hier hafde Hollds Jbwd, Heimsens i Tæra-Rañ, Jñra var jafn-
2. Cor. 7. 5. añ Angurs Bol, eñ Ytra Mæda Sorg og Qvol, þar til Lijf þverra vañ.
Ps. 90. v. 10. 56. Moses i siñe seiger Bæn, Siotuga Æfe Mañs, eda Attræda og
þæ væn, orded hefur til Sañs, Mædu og Omak margvijsllegt, med sier
Es. 40. v. 7. ſært hafe þvi so frekt, folne sem Laufed Lands.

57. So gieck þad þeirre sælu Frw, sem nu strax skrifad er, Attatye
Eitt og tveñ Priu, Ar sem hun lifde hier, full voru medur margskins
Mood, Mootlætis Kross og Tæra Flood, sem þau færdu med sier.
Cap. 40. 1. 58. Syrach Regestur saunde riett, sierhvers Lijfs yfer Qvol, ad þar
sie jafnañ Umsorg þiett, Otte, Von, Daudans Bol, fræ þvi Madur
fædest i Heim, og fram til þess skileñ vid Seim, Lijk-Kistu lykst med Fiol.

59. Reynslañ þad kiende riett og soñ, Raunum vafeñar Frwr, þar
Mæda, Pijna, Angurs Oñ, Omak og Neydeñ swr, skylldest hana ei
skiootar vid, eñ Skuggiñ Lijkamans fræ Hlid, allt fram ad Daudans
Dwr.
Matth. 3. 17.
A. t. 4. 27. 28 60. So sem Gvud sette Syne siñ, sem honum kiærstur var, þæ qva-
Marc. 14. 36 lafullu Krossins Pijn, og Kaleik Angistar: Eins lætur hañ siñ Oska-
Rom. 8. v. 15. Born, Eimdaña Farg og Swta-Qvorn, bera til Betrunar.
Ps. 67. v. 11. 61. Jæ, sem Maria JEsu kiær, Johanne helgum med, under Kross-
Joh. 19. v. 15. enum ængurvær, allra nærst standa ried, eins þvi Elskare eirn hier er,
Ebr. 12. v. 6. ædstum Gude þess þijngra ber, Mootkast og grææted Gied.
Syr. 2. v. 1. 62. Son miñ (Syrach so seiger vijs) siæls Guds Pioonustu-Mañ,
ef þu villt vera og þad kijs, ei hiæ þvi fara kañ; Ad margskyns Freistne
mune þæ, mæta þier ætijd Jordu æ, og hryggia Hiarta Rañ.

63. Hvern Son Fadereñ heitt elskar, (heilög so Ritning tier), honum
Apoc. 3. v. 9. æn Efa hañ refsar, Herrañ allteins breiter; Hveria hañ elskar hyrter þæ,
Prov. 3. v. 11 og hefur þeim Velþocknan æ, eins og froomur Fader.
Joh. 16. 20. 64. Sijnum Postulum Son Guds kiær, sver med tvofolldum Eid,
Ps. 73. v. 4. ad þeir mune (þæ Heimur hlær, og hitter einga Neid), sijta og grææta
Marc. 13. 37. Sorg-fuller, sijdañ eins aller riett-Christner, æ þeirra Eimda Leid.

65. Hverjer i Christo hugsa sier, Helgun ad stunda æ, og vanda sig i
2. Tim. 3. 13. Verolld hier, (vijs Paulus so nam tiæ), Mañraunum bwast meiga vid,
margskyns Ofsookn og Heims Ofrid: Su laungum sañast Spæ.

66. Eins sem Dæmeñ og Ord Guds klaar, æviſa hvert um sig;
Sier-

Sierdeiles hlioote sijd eg Ar, Sorga ad ræsa Stig, heiløg og riettlæt 1.Pet.4.17.
Herrans Piood; Hitte þad margnefndt Dygda Fliood, so ei vard æ þvi
Svig.

67. Hun leid ei so sem Hreckia Pij, hver margar Plægur fæ, ei so Ps.32. v. 10.
sem Pioofar, er um̃ Bij, Illverkum mørgum sæ, eda sem þeir til Embætt- 1.Pet.4.v.15.
is, an̄ara grijpa rængsælis, sem Petur seiger fræ.

68. Eckert af þessu ydka van̄, elskuleg DRottens̄ Hind, helldur ætijd Prov.5.v.19.
i Hiartans Ran̄, hatade Illsku Synd, stundande þan̄ig epter ad, øllum 1.Joh.3.v.9.
Mætte i hverjum Stad, froom vera Fyrermynd. Syr.36. 13.

69. So sem af Gude sitt bar Nafn, sijfelldt han̄ Ottadest, han̄s liwfu Luc. 2. v. 51.
Orda sæta Safn, sier fieck i Hiarta fest, medur David metande þad, Ps. 19.v.11.
miklu dyrra en̄ Gull hreinsad: Soddann opt sannadest. Ps. 119.127
1.Pet. 1. 15.

70. Fyrer sig sialfa fram̃ hun gieck, flest-øllum betur snart, Andans 2.Cor.7.v.1.
og Holldsins utan̄ Fleck, eins so sem Lioosed biart, sier fræ Heimenum Matth.5.14.
hreirne hiellt, hanns Skick var henne Ogiedfellt, ei mæle eg Ofdiarft. Jac. 1.v. 27.
Gal.6.v. 14.

71. Næunga sijnum giørde Gott, Guds Læne feigenn af, upp- Ps. 112, 9.
æ þad margann vitum Vott, veglega sem hun gaf: At Maka sinn 1.Pet. 4. 10.
Orlæte i, eige hier varla Lands um̃ Bij, Skrum er ei toomt nie Tob. 4. v. 9.
Skraf. Syr.35. 11.
Job. 1. v. 8.

72. Hun var Mariæ Hoogværd skrijdd, Luc. 1.v. 38.
Hreinlijf sem Susanna, Sus.v.22.23
Elisabethar Andagt prijdd, Luc. 1. v. 42.
Orlæt sem Johanna, Luc. 8. v. 3.
Ester lijkust i Asiseme, Esth. 5. v. 3.
Abigael i Frasmsyne, 1. Sam. 25.
v. 23. etc.
Dygdug sem Debora. Jud.4. v. 5.

73. Hen̄ar kom þvi ei Hormung nein, sem hlaut ad strijda vid, ellegar Joh.9.v.2.3.
nockurt Anaurs Mein, af Holldsins gølldum Sid, helldur ad byrtest Ps. 144. v.4.
Herran̄s Dijrd: Hver fyrer utann nockra Rijrd, Kross-þiædum leggur 2. Cor. 7, 6.
Lid.

74. Riett vid Tobiam rædde skiær, Raphael fordum Tijd: Vel fyrst Tob. 12. 13.
ad Gude varstu kiær, og Verken̄ framder blijd, Freistne hlaustu ad fin̄a
þæ, og frekt ad reynast Jørdu æ, i hardre Mootgængs Hrijd.

75. Eins mætte fyrrgreindt Edla Trie, ei vora Sorga frij, helldur Matth.7.17.
Eimdan̄a Hretvidre, hristast og skakast i, af þvi DRotten̄ elskade þad, Es. 54.v.11.
Avextum medur vellblæmgad, Fridar er sann æ þvi. Tob. 12, 13.

76. Hardar Joodsoottar Hrijder leid, Hrygdan̄a blessud Frw, um̃ Joh. 16. 21.
sitt

sitt giorvalla Æfe-Skeid, eins sem sagt hef eg nu: Eñ eg vil framar iña fra, Ending þeirre sem Himnum a, hast hefur Hormung su.

Act. 14. 22. 2.Cor.4. 17. 77. Fyrer Mootlæte margvijslegt, (mætur sem Paulus tier), i Dijrdar-Rijked eilijflegt, inngaanga hliootum vier; Heims lijka heñe Hormungar, hærstu afla nu Vegsemdar, hver ei þrijtur nie þver.

78. Hun er komiñ wr Hrygd og Sorg, i Himna Tialldbwder, wr Utlegd i Ununar Borg, wr Eymd i Sælldar-Ver, wr Haf-Roote i Hofn og Skiool, wr Hregg-Vidre i fagra Sool, wr Stygd i Eingla Her.

Gen. 8. v. 9. 79. Orkenne fordum wtsend af, einmana Dwfañ good, og um̃ þad vijda Vatna Haf, vordeñ nærsta Flug-mood, hvorge fañ Plaatz ad hvijla a Foot, heñe þvi Noe took a moot, so ei sakade Flood.

Ps. 75. v. 9. Ps. 69. v. 1. Ps. 42. v. 8. 80. Eins lijka þegar signud Saal, Sællrar optnefndrar Frwr, Hormunga marga hafde Skaal, og Hrygda þolad Skwr, eñ hverge funded Hvijld nie Roo, Heims um̃ Brim-fullañ Olgu-Sioo, hana took Herrann trwr.

Gen. 32. 30. 81. Jacob Forfader sagdest sied, sañlega hafa Gud, Andlites til Andliti med, og þvi være frelsud, Ond sijn (sem Ritning iñer fra), eñ i Heiminum var hann þa, nær fornam þañ Fognud.

2.Tim.4.v.7. 8. 82. Oh! hversu framar er þa nu, og um̃ giorvalla Tijd, Saaluhoolpeñ hin sæla Frw, sem med Utvolldum Lijd, Auglit Guds skodar aastwdlegt, i ædstu Haatign, Dijrd og Megt, epter afstaded Strijd?

2.Cor. 4. 17. 83. Allt sem fieck hana adur grætt, Eymda i þessum Dal, eilijflega fær aptur kiætt, i ædstum Dijrdar-Sal, hvad hun hier miste Heime i, a Himnum glod og Mædu frij, hreppa og hliioota skal.

1.Cor.7. 28. Cant. 1. v.1. Joh.19. 18. 84. Heñar Barnburdar harda Neyd, og Hrijder Joodsoottar, er hun i Heime adur leid, odrum Qviñum framar, um̃bunast medur Astar Koss, Endurlausnarans sem a Kross, kramdur og qvaleñ var.

Luc. 15. 20. 85. Forelldrana og Frændur med, farna a undañ heim, um̃ Eilijfd fær i Æru sied, ollu miwkar af þeim, sodmud og kyst, eñ Fadiriñ, vid fundiñ taptañ Arfa siñ, miñtist a midium Geim.

Mat .22.30 Rom. 8. 18. 86. Systur sijna er færda hier, sam-aumkade um̃ Hrijd, Einglunum lijka aptur sier, Utvolldum Guds hia Lijd, miñast þær ei a Mædu þa, sem maattu fyrre Jordu a, þola i Þrauta Tijd.

Joh. 16. 10 Apoc.7.v.10 Matth. 13.. v. 43. 87. Einka Son þañ sem Ol hun fyrst, Angre og Hormung med, og so sijdar i Eymda Vist, opt heñar hrellte Gied, lioomande fyrer Lambsins Stool, laangtum fegre eñ skiæra Sool, um̃ Eilijfd æ fær sied.

88.

88. Jacob fagnade Jordu aa, Joseph þa fiña vañ, hafeñ i Tign og Heidur haa, sem heils Lands Yfermañ; mun þa ei Gledeñ gioraſt ſtoor, Guds i ſkijnande Dijrdar-Chor, hvar ed hun hitter hañ? Gen. 46. 30.

89. So ſem hañ byrtiſt Benoni og bar Harmqvæla Riett, hier medann þiaadeſt Heime i, og Hrijs Guds reynde þiett; Eins Benjamin er ordinn nu, og hægre Handar Son JEſu, i Heidurs hærſtre Stiett. Gen. 35. 18.

90. Egta-Herra ſem uñe beſt, allra Maña aa Folld, eiñig harmade aadur meſt, i þa lagdur var Molld, aptur nu funded hefur hijr; Hverſu ſw Gledeñ ſie O-rijr, ſagt fær ei ſyndugt Holld. Eſ. 64. v. 17.

91. Ef Rebecca og Iſaac, innbyrdis gloddu ſig, med Þackargiordar þijdlegt Qvak, þaa þau hittuſt aa Stig: Hvad munu þaa þau helgu Hioon, aa Himnum ſamteingd Guds vid Thron, laata aa Lofgiord Svig? Gen. 24. 67. Apoc. 7. v. 12.

92. A Fialle Tabor Frelſariñ, Forklaaran þegar hlaut, og Simon Petur ſama Siñ, Sioonar þvilijkrar naut; hroopade hañ med Hiartans Lyſt: Hier er oſs nærſta farſæl Viſt, þvi þar fañ einga Þraut. Matt. 18. 15. ibid. v. 4.

93. A Dijrdar Fialle DRottens ſtodd, daavæn Guds Sonar Brwd, med ſomu hroopa mætre Rodd, meir er laangtum tilknwd; Þvi Unadſemd þar eilijfer, Utvoldum hiaa og Saalna Her, i Guds Tignar-Tialldbwd. Pſ. 15. v. 1.

94. Hun hafde hier i Heime Hrigd, aa Himnum Glede fær; aadur reinde hun Eimd og Stigd, enn nu Fullſælu nær; Allt heñe fyrr til Ama var, Eñ nu ſakar ei hana par, þvi Rooſemd veiteſt vær. Joh. 16. 20. Eſ. 60. v. 15. Luc. 16. 25.

95. Hier yfer Cidrons Harma Beck, huldu Andlite med, jafnt ſem David og JEſus gieck, Jord medann byggia ried: Eñ nu Coronu aaſamt þeim, i odrum hefur feinged Heim, og upp haft Hofuded. 1 Sam. 15. 30. Joh. 18. v. 1. Pſ. 8. v. 6. Pſ. 110. v. 7.

96. Hier floodu Taar aa heñar Kiñ, Heimſins Babyloni, vid Mootlætinga Vatnsfolliñ, ſem Vætu rigna Skij: Eñ ſw blijda Brwdgumans Hond, bleſsads JEſu aa Giædſku vond, fullþerrar þau med frij. Syr. 35. v. 18. Pſ. 137. v. 1. Eſ. 25. v. 8. Apoc. 22. v. 9.

97. Hier bar hun aa ſier Hrygda Seck, Heimſins i Taara Rañ, hverium uñwafeñ greidt frañ gieck, ſem goodur Chriſts Strijds-Mañ: Eñ nu hefur hun odlaſt biart eilijfs Riettlætis Silke Skart, og Paalmvid prijsverdann. Pſ. 69. v. 7. 2. Tim. 2. v. 3. Apoc. 7. v. 9.

98. Hier ſat hun Myrkre Sorga i, Sool Glede fieck ei ſiaa, (ſo ſem Tobias ſatt fraa þvi, ſagde nær blindur laa), enn nu lijtur hun Lambs vid Stool, lioomande Riettlætiſens Sool, og Lijfſens Lioos ei faa. Tob. 5. v. 13. Mal. 4. v. 4.

99. Hier gieck hun Kroſsens harda Stig, Herra ſijns Ferel i, ſem 1. Pet. 2. v. 21

E fylg-

1.Sam.14/7 fylgespakañ sijnde sig, Sveirn Jonathans uñ Bij: Fraa einne Dijrd
Apoc.14.v.4. til añarar, epterfylger Lambenu þar, sem æ er Unun nij.

100. Under med Paulo sijfeldt sætt, syngur hun Himnum aa: Moot-
Rom. 8. 18. læte Holldsens miñst laanggiætt, vid mikla Vegsemd þaa, uñ Eilijfd hlioo-
ta Utvallder, eingañveigiñ Samverdigt er, ef giort er ad þvi gaa.

1.Reg.10. 1. et seqv. 101. Drottningeñ Arabia af, er Kong Salomon fañ, Haafur veg-
legar honum gaf, og hroosa Spekt hañs vañ: Sæla prijsande Sveina
Matth. 12. v. 42. þaa, sem hañ maattu heyra og siaa, i hañs vel-ræmda Rann.

102. Tiedre Drottningu sæla Saal, samlijkia meigum vier, hver ed
Apoc.17. 14. skileñ vid Heimsins Priaal, til Himna komiñ er, og ædsta Kongeñ ætijd
ibid. 14. 16. maa, uñgaangast þar heyra og siaa, hiaa blijdum Eingla Her.
1.Pet.1.v.7. 103. Gulled Trwar og Gimsteina, goodra Dygda sem vañ, honum
offrar hun alleina, og aptur heñe hañ, giorvallañ Vijsdoom syner sinn,
sierhverja Dijrd og Audæfinn, i hærstum Himna Rann.

104. Oh! hvilijk blessud Ending er, ordeñ aa Sorgum þeim, hveriar
Joh. 2. v.10. hun aadur aatte hier, i ørgum þessum Heim? Pad dausa Vijned drack
Es. 25. v. 6. hun fyrst, eñ Dreggia-lauft i Himna Vist, sypur med Hunaangs Seim.
Os.2, 21.22. 105. Fyrer sierhveria Sælu Skaal, sem Brwdgumeñ JEsus, heñ-
ar aaskeinker helgu Saal, til Hiarta Giædsku fws, sama giorer hun syng-
Joh.2. v. 10. ia Vers, sem Kiæmeistareñ fordum hreß, saung yfer siñe Krws.

106. Aller i Fyrstu giesa Gott, Giestum Hreßingar Vijn, og þaa
ibid. v. 10. Ølværdar vijsa Vott, vandast ei Dryckiañ sijn; Eñ allt til þessa Muñ-
gaatmætt, mest kostande og riett saagiætt, geimt hefur Goodsemd þijn.

107. Heilagar Qviñur hier aa Jord, hafa (sem Skrifteñ tier) þijdt
Lof sunged og Packargiord, þær fyrer Daadsemder, sem DRotteñ virdi-
test sialfum þeim, samt ødrum fleirum vijdt uñ Heim, syna þad vitum
Exod.15.20. vier.
Luc. 1.v. 46. 108 Moysis Syster Maria, Mooder Frelsarans good, og Dygn-
Jud. 5. v. 1. 1.Sam.2. 1. adarsøm Debora, diktudu Psalma-Liood, Anna, Judith, Elizabeth,
Judith 16.1. med ødrum, hverra hier ei giet, og Hørpu stilltu Hliood.
Luc. 1, 42. 109. Hafe nu þessar Heims aa Grund, haaleitum medurTon, lofad
DRotteñ af liwfre Lund, og lijst hañs Værka Soon, hvad mun heñar
Apoc. 7. 12. Haleluja, Hosianna og Gloria, hliooma vid Guds Haa-Thron?
Act.14.v.22. 110. Pañig hafa þau Harma-Grønd, hier sem aa Jordu fañ, fædt
og leidt heñar friidu Ønd, i fagrañ Himna-Rañ: Af þvi gledst hun uñ
eilijf Ar, og Upphædaña Skareñ klaar, eins so sem eirn sie Mañ.
Luc. 1. v.58. 111. Þegar aagiæt Elizabeth, ordeñ liettare var, ad Johanne, sem
gloggt

gloggt eg giet, Grañar strax komu þar, miklande DRottens millda
Nꜳd, sem Moodereñe hafde tiꜳd, og Brijxle bætt heñar.

112. Eins þeirre Frw sem fyrrgreindt hef, (ad sæddre heñar Ønd),
epter Heims Mædu, utañ Ef, i ædstu JEsu Hønd, samfagnar heiløg Act. 7. v. 59.
Preñing þijd, þar med Utvalldra Mergdeñ blijd, ꜳ Vegsemd DRott-
ens vønd.

113. Faderañ heñe fagnar blijdt, sem frelstre Barnkynd sijn, prijdan-
de hana Nafn med nijtt, er nærsta fagurt skijn, og betra mest i siꜳlfu sier, Apoc. 2.
eñ Sonar eda Dootturhier, hvert æ ꜳ heñe hrijn. Es. 56. v. 5.

114. Heñe samfagnar Herrañ Christ, sem helgre siñe Brwd, og veg- Ps. 45. v. 10.
samlegre veiter Vist, i vijgdre Guds Tialldbwd, enn sw var fyrr sem Es. 62. v. 4.
Salomon, sinne liet bwa Egta-Kon, hver þo var skrijdd med Skrwd. Luc. 16. v. 9.
Cant. 3. 9. 10.

115. Ande Guds heñe einig mest, um Eilijfd samfagnar, og Lijfs til Apoc. 7. v. 17.
Vatna leider best, Lioossens Paradysar, hvar Gimsteina og Gulled bi- 2. Cor. 12, 4.
art, glogglega fiñur hver sꜳ snart, sem Bwstad þiggur þar. Gen. 2. v. 12.

116. Einglar DRottens og Utvallder, eins heñe samglediast, ad ept-
er Mædu Heimsens hier, med Heidre Coronast, og syngia þetta Sigur- Ps. 8. v. 6.
Hroos, (so sem Skrifteñ wtmꜳlar Lioos), og nu skal umtalast:

117. Þesse er sw sem Þrautum frꜳ, og Þreingingum er frij, og lifer
oss nu liwsum hiꜳ, lioomande Sælu i; Hun hefur giort sitt Skrwda- Apoc. 7. v. 14.
Skart, i skiærum Lambsins Dreira biart, Saurgun ei siest ꜳ þvi.

118. Þañig er heñar signud Sꜳl, sæl um eilijfa Tijd, vidskileñ Heim-
sins Viela Tꜳl, og vondañ Synda-Lijd: Eñ geimd i Høndum Guds
med Skil, so gloggt nær eingeñ heñar til, Plꜳga nie Pijna strijd. Ps. 17. v. 14.
Sap. 3. v. 1.

119. Lijk heñar einig sefur sætt, i sijnum Hvijldar-Stad, ad þvi fꜳ Es. 56. v. 13.
DRottens Einglar giætt, sem er þeim befalad, einasta tijnest eckert Bein,
øll þau forvarar Nꜳd Guds hrein, dijr sem fyrr David qvad. Ps. 34. v. 21.

120. Salomons krijngum Sæng og Rwm, Sextyu stoodu Menn, Cant. 3, 7. 8.
þegar nꜳlgadest Nætur Hwm, med nijtar Varner señ, so þess Ohultar
svæfe frij, sem siꜳlfs hañs Lof-Dikt stendur i, og lesa er þar enn.

121. Hellagra Eingla-Herskariñ, heñar i krijng Lijk-Stein, eins setur Ps. 34. v. 8.
Vardhalld eñ hvert Siñ, og utañ nockurt Mein: Fyrer þeim Ovin vern- Jud. Pist.
dar vel, sem vidur fordum Michael, bardest um Mosis Bein. v. 9.

122. Steine nær Jacob stoorum ꜳ, stodigañ hafdi Blund, fagrañ Gen. 28. 11. 12.
eirn Stiga fieck ad siꜳ, frꜳ Himne nidur ꜳ Grund, og Eingla Her upp
og ofañ, um sem voru ad gꜳnga hañ, ꜳ nijtre Nꜳdar Stund.

123. Eins geingur heñar Lijke leynt, løgdu hier Hvijldar til, ꜳ Hi- 1. Cor. 10, 4.

alprædisins Hellu beint hærstañ JEsum med Skil, ad Himna lijtur hei-
Ebr. 1. v. 14. løg Stig, og Herrans Eingla krijngum sig, vakande sier i Vil.
124. Sætlega hun þvi sefur nu, (so sem fyrr skrifad er), ad þeir sem
Apoc. 14. 13. andast i JEsu, æ sieu Farsæler, þvi af Erfide þygge Hvijld; eñ þeirra
goodu Verk Oskyld, fylge þeim fast epter.
125. Sofande eingeñ seigia veit, uñ Synd og Hæska þañ, sem hier
Ps. 4. v. 9. og hvar uñ Heimsens Reit, hender eiñ og añañ: Helldur er þar af Heill
og Frij, hreß og lystugur Siñe i, eins sem hañ æskia kann.
1. Joh. 5. 19. 126. Hvad mun hun segia hafa þaa, Hreckium og Sliisum af, er nau-
Gen. 7. v. 16. mum Heim med Naud og Praa, nær hafa sockt i Kaf? Af Gude Grafar
Es. 28. v. 20. Ørk er læst; i hana þvi ei nockurt slæst, Floods Synda saarlegt Haf.
Joh. 5. v. 28.
Mal. 4. v. 2. 127. A mætum aptur mun upp staa, Morgne hins Efsta Dags, nær
Ps. 19. v. 6. Sool Riettlætis gløggt fram gaa, giører og Liooma strax; og i Baasoon-
Mat. 24. 31. ur (sem er sagt) sijnar blæs heiløg Engla Vakt; so Meñ sieu til Taks.
1. Thes. 4. 16
Es. 56. v. 13. 128. Sofe hun medañ sætt og Vært, aa sijnum Hvijldar Bed, sem
P. 16. v. 9. og HErrans JEsu Hollded skiært, hier fyrr upp bwa ried, þegar þad lagt
10. var laagt i Jørd, til Lijknar sinne christnu Hiord, ad hressa heñar Gied.
129. Oh! þier aller uñ Islands Bygd, sem opt nefnd blessud Frw,
sijnde Orlæte, Sæmd og Trigd, og syrged hana nu; Athuged þad eg inna
Es. 28. v. 23. vil, og uppaa Hiartad good med Skil, legged i liwfre Trw.
Act. 9. v. 37. 130. Eckiurnar fyrr i Lidda lioost, laugudust Taarum i, þaa Tabitha
og 39. af Deyd burt droost, sem daavæn Klæde nij, giørdt hafde þeim af goodre
Lund, sem graatnar þær aa Peturs Fund, baaru wr Borg og Bij.
Syr. 38. 17. 131. O! hversu meire hafed þier, Harma Ordsøk enn þær, fraa ydur
Es. 58. v. 7. burt þar farenn er, Frw sw Qveñ-Digda skiær, er nakta klædde nærsta
Mat. 25. 35. vel, naudstadda fædde hijrt med Þel, og framde Verk fraabær?
Act. 9. v. 36.
Ps. 1. v. 3. 132. Hun var eitt agiætt Edla-Trie, aa hverju margur fañ, ylman-
Matth. 7. v. de Dygda Avexte, eins sem medþurfte hañ; Eñ nu siest Eyk sw ecke meir
17. og 18. ofañ fallenn i Jardar-Leyr, hvadann uppvaxa vann.
Zach. 11. v. 2. 133. Graated þier mætu Grene-Trie, goodur fyrst Cedrus er, falleñ
Gen. 3. v. 19. uñ Koll aa Folldwñe, so finnst ei leingur hier; Eikur i Basan æped mest:
Zach. 11. v. 2. Upp þvi Skoogurenn rættur siest, Zacharias so tier.
134. Margur eins graata Madur maa, Mißereñ þessa Tries, sem
Dan. 4. v. 21. adur nade af þvi faa, agiætar Gaafur Fies, og opt þess Skugga under
sat, eins sier til Lids og Heilla gat, noted þar Hliju Hlies.
Syr. 22. 11. 135. Eingenn skal harma ofmiøg samt, af hennar Vidskilnad,
Jer. 31. v. 15. Sorgenne helldur setia Skamt, so hañ ei hende þad; er Rachel Skrift
uñ

um̃ ræder sijn, ad Reigen̄ Græt yfir Sonum sijn, of-frekt hafe ydkad. Matth. 2. 18

136. Græt ecke Qvinna, Guds Son tier, vid Gied-meyrt Nauns Vijf; Þar med kiennir han̄ þier og mier, þoott ad vier hittum Kijf, ei skulum syrgia ofur frekt, þvi Angred helldur stoorkostlegt, miøg skadar Mannlegt Lijf. Luc. 7. v. 13. Syr. 30. 24.

137. Paulus bannar ad hafa Hrigd, sem heidner brwka Men̄, eda þeir eingva þeckiast Digd', þoott christner nefnest enn, verande utann Von og Traust; Þvi Vijlseme sw Efalaust, selur þa Hele senn. 1. Thess. 4. 13. Matth. 7. 21. 2. Cor. 7, 10.

138. Samfunda Von þvi sikra skal, Søknuds hennar Vikar, ad þo i þessum Eymdar-Dal, orden̄ sie kulnad Skar; þa mune koma þæg sw Tijd, ad Þrenning hia og Himna Lijd, finnest og fagne þar. Es. 66. v. 10. Philem. v. 15.

139. Ei þarf ad qvijda upp fra þvi, Angurs-straungum Skilnad, þeirre Himnesku Unun i, og wtvalldra Bwstad; þvi JEsus stioornar jafnann þar, Jacobs Hwse til Eilijfdar, so eingen̄ sundrar þad. Apoc. 22. v. 5. Matth. 4. v. 7. Luc. 1. v. 33.

140. Æ! Foostur-Mooder elskuleg! Unun eg stoora fann, af þin̄e Ast a allan̄ Veg, ædur i Heimsins Ran̄; Jafnt sem David af Jonathans, sem jatte epter Frafall hanns, er friette Orendann. 2. Sam. 1. 26

141. Þegar um̄ Afgang þeinke þinn, og þwngt Skilnadar Bøl, med einu græt eg i þad siun, Auga af Sorg og Qvøl, enn ødru gledst eg Eflaust med, og odlast nærsta roosamt Gied, oodt fyrer utan̄ Qvøl. Syrac. 38. v. 24. 2. Cor. 6, 10.

142. So þinn mier nærre Svipter gieck, sem fyrr Elisæo, Eliæ Burt før Angur fieck, eda sem Glede slioo, nærsta vard Ruth Naemi þa, nemast skyllde i burtu fra, og fann ei Hugar-Froo. 2. Reg. 2, 12. Ruth. 1. v. 16. og 17.

143. Veigiørder þær þu veitter mier, varla eg telia ma; øllum þvi framar ødrum hier, Adstod mier vyrdtest tia, sem æstrijk Hæna Unga sijn, annadest mig Goodseme þijn, Æskunne allt i fra. Mat. 23. 37.

144. Reyr Kistle þegar Rauna eg, riett sem Moyses var, inneluckt-ur a allann Veg, i Anne Hørmungar; Færædan̄ mig þu fan̄st med sann, sem Pharaonis Dootter hann, og fieckst mier gott Forsvar. Exod. 2, 3, 5.

145. Mooder reindest þu mier ægiæt, Moodur þa þurfte vid, Moodur Ast þijn var mikid sæt, moodurlegt sijnder Lid, Mooder þo Sønar mynde ei til, moodurleg samt mier veitter Skil, og Moodur miwkan̄ Sid. Es. 66. v. 13. ibid. 44. 15.

146. Mooder þvi sakna ma eg þijn, medan̄ eg toore hier, eins sem sa Moodur syrger sijn, þa sviptur henne er; Maka traudt fin̄a mun eg þin̄, mier sem so verde nærgiætenn, hvar eg um̄ Folldu fer. Ps. 35. v. 14.

147. Enn samt gledur mig þetta þo, ad þig eg komna veit, i Unun Dijrd og Andar Roo, Engla hia dijrre Sveit, og ædstur DRottenn 2. Cor. 7, 13. Ps. 119. v. 76.

Luc.2. v. 29. oll ꝏ þier, eins sem hann fyrr lofade hier, fyllt hefur Fyrerheit.

Joh.16. v.7. 148. Burtfør mijn ydur batar mest, Brædrum JEsus so tier, Ande Guds þvi ei wtsendest, ef ecke hiedañ fer; Enn vijke, eg Verolldu fra, vissulega kiemur hann þa, og hriggum Huggun lier.

149. Enn þijn Burtfør ei batar mig, Bols helldur abla kañ; Mooder! þvi þa eg miste þig, miste eg besta Mañ: Eñ þu hefur sialf af þvi Not,

2.Sam.3. v. 38. ad ædstur DRottenn Zebaoth, hoof þig i Himna-Rann.

Phil. 1.v.21. 150. Sijnum enn framar Son Guds skiær, Sveinunum kuñgiorer; Ef ad eg være ydur kiær, allmiog þa gledduſt þier, af þvi eg segie ort

Joh.14.v.27. med Skil; ad eg Fodursins gange til; mier þvi hann meire er.

151. Eins ef eg næde elska þig, Utlausn farsælleg þijn, (giorde sannlega gledia mig,) fra Glæpum Heims og Pijn, til Lioosseñs Fodurs

Jac.1. v. 17. lega gledia mig,) fra Glæpum Heims og Pijn, til Lioosseñs Fodurs

Psl.135.v.13. lifanda, Lausnarans og H. Anda, hverra Dyrd alldrei dvijn.

Luc. 2. v. 29. 152. Far þvi blessud med Fride vel, Fooſtur Mooder mijn kiær, af

Sap. 3. v. 1. ollu Hiarta eg þig fel, i oblgár Hendur þær, hvar eingeñ Pijna sakar Saal, nie Sathans biturt Flærdar Taal, helldur allt moote hlær!

Ruth.2.v.12 153. Þar umbunar Gud þijdur þier, þijn Kiærleiks Verk vid mig,

Joh.19./27. og alla þa þu gótt giorder, a Giædsku riettum Stig; Israels DRotteñ

1.Joh.3.v.2. eilijf Laun, æverdur þijn, þvi vijst i Raun, sijner þier sialfañ sig.

154. Eg qved þig medur Kiærleiks Koss, Klappe Þackargiørdar, og Saknuds Tara solltum Foss, sem væter Kinnurnar: Iñañ skams mun eg aptur sia, i ædstu Glede þig ad sia, um Arenn Eilijfdar.

155. Asamt David eg mæla ma, nær miste Barnkynd sijn, og sig huggade epter þa, Angist og Hrigdar Pijn: Jeg kiem til þess, enn þad

2. Sam. 12. v. 23. ei hier, þreyande mig meyr heimsæker; sama er Meining mijn.

Rom.3.v.28. 156. Jeg trwe (fyrer JEsum Christ) jafnvel þoott argur sie, ad eg

Gal.2. v. 16. verdei Engla Vist, aptur þig finnande: Enn ad þu hijngad Heims a

Syr.38./22. Grund, hverfer, so odlest þinn Samfund, ey er til ætlande.

Psl. 13. v. 6. 157. Vid þa eg hiare vissa Von, ad vægia muner mier, JEsus

Psl.27. v.13. Guds Fodurs same Son, sem fyrr hialpade þier, og leida þegar Lijfed

2.Tim.4/18. dvijn, i Lystegard siñ upp til þijn, wr Heims Harmkvælum hier.

158. Lioos-Mooder Saalna liwfur hañ, Lijfs epter harda Þraut, unne oss fæda odt med Sann, i sitt forklaarad Skaut, Ander vorar, ad

Act. 7. v. 57. odlest Roo, wtvolldum medur Stephano, er slijkrar Naadar naut.

159. So vier med þeirre sælu Frw, samt odrum Vinum þeim, er hier soknum angrader nu, i Eymdasullum Heim, samfagna kuñum señ a nij, Sigrehroosande Christne i, leister fra Lasta-Keim.

160.

160. Heilagre Þrenning Heidur stoor, hermest, eñ alldrei klien, hier eins um̃ Jord og Himna-Chor, hæleitlega sameñ, aller christner þar anse til, Ills og Goods þeir ed kunna Skil: Amen, Amen, Amen. Luc. 2. v. 14. Matth.6,10. Þ.106.v.48.

VI.

Laus Propria,

Edur

Lof ei um̃ Of.

Þeirrar i Lijfinu Dijrkeiptu JEsu Unnustu, Nu hiaa Lambsins Stoo-le Sigrihroosande Brwdar

Hæ-Edla Gudelskande og Stoor-Dygdaudugu FRUR

Hustrur Saal. Gudrunar Einars Doottur,

Blessadrar Minningar.

Hverrar Kross-Pinda Saal vid Heimsins Armædu, og Holldsins Fangshelse skilen, aa Höndum H. Eingla, Jnsluttest til eilijfrar Glede i Himnenum, Ared 1752. þañ 20. Octobris, Kl 10. F. M. Eñ heñar sælu Mollder, med tilbæreleguin Sooma og Virdingu, nidurlagdar til sijnar Hvijlldar i Kyrkiunne ad Medalfelle i Kioos þañ 10. Novembris. Þar lifad hafde i H. Hioonabande 40. Ar; J Hwstrwar Stande ad Skalhollte 20. Ar; J Einmana- edur Eckiu-Stande 9. Ar; Alls i Heimenum 87. Ar.

J lijttvøndudum Lioodmælum framsett af einum heunar Elsku Bundnum Syne.

Sub Melodia, Iam mæsta qviesce qverela.

Hvij grafa Meñ Gimstein i Foldu? Og Giersemlegar Perlur i Molldu? Mætare eñ mættu þær gleymast; Miklu framar verdar ad geymast.

2. Hvij er Lampe lyktur i Ranne, er lijsa giorde sierhverium Mañe? Og aller villdu æskia ad stæde, uppe kyrr og lijsa þeim næde.

3. Hvij er Borg aa Fiallenu faleñ? Fogur sem ad stood þo wtvaleñ, og hijste bæ-de

ed Gangande og Gieste, Grida-Stadur Veslum eñ beste.

4. Hvij er fallid Hæle Færmadra? Hvij er burtu Glede Sorg-þiadra? Hvij er hulenn Hiaalpenn þeim Snaudu? Hvij er dulenn Stod þeim Biarg-audu?

5. Hvij eru þær Hendur Afl-þrota? Hveriar stoodu morgum til Nota, opnadar med Orlæte stooru, og wtriettar til Naudþurftar voru.

6. Hvij eru þaug Augu lukt saman? Opnud sem ad hofdu af Gaman, i Medaumkan ad mæna a þañ Auma, meddeilande Huggun O-nauma.

7. Hvij er Prijdeñ Helgedooms Eika, huleñ under Naa-Farva bleika? Sem var Ynde Zions Borgara, sett til Þarfa Guds Barna Skara.

8. Hvij er fareñ hiedañ Matrona? Hverrè giorvoll Dygdeñ nam þioona, Hustru Gudrun, aller sem unna, Einars Dootter, Goodsemd ad kuña.

9. Nu er Zions Hroosan wthafiñ, heñar Soome Lijkblæu vafiñ; Helgidooms sins Dijrgripur mæte, i Dupted lagdur, trodeñn med Fæte.

10. O! þu Daude! eingvu sem hlijfer, Adal-Trie sem Þyrna afskijfer. Roosernar þu leggur med Leyre; Lyse-Gulled jafnar vid Eyre.

11. Gledenne þu giorder oss Ræna, Grætande so hliootum ad mæna, epter þessu blessada Bloode, Vol þad meigum seckia i Hlioode.

12. O! hvad margañ maa nu Vankiæta, Mann þad, ad Qveñval ægiæta, leingur mætte ei lifa i Heime, lijkast er þvi nockrer ei Gleyme.

13. Syrgia meiga Grene-Tren grænu, og græta i Basan Eykurnar vænu; Cedrus Trien þvi upphoggvin eru, adal-leg ad Raun bæde og Veru.

14. Hryggver meiga Hyrdarar græta, hverra Bygging vegleg i Mæta, dævæn siest af Daudanum brotenn, Dans i Mahanaim er þroteñ.

15. Syrged nu med Rachel i Rhama, er reikned heñar Misser til Ama, Daudenn er sem Herodes harde, Hofundur ad þvilijku Skarde.

16. Skard i Frwa Skara maa seigia, Skard er audt, þaa Blessud nam deya; Hvenær mun i Skard þetta skrijda? Skie mætte þad fyrst kynne bijda.

17. FRUR Byrdigar birged Asioonn, burtu farna Syrged Matronu, audt er Rwm þar Ein skyllde vera, af þvi meiged Sorgar Dragt bera.

18. Syrged nu þa Sælu er mistud, Sæmd af hverre margfallda gistud, Vokumenn aa Vegginum Zionar! Velferd ydar leingur ei Þioonar.

19. Ydur villde hun allt þad hid besta, ydur sijnde Hiaalpar-Stod mesta; Rwmar ydur riettande Hendur, Reikningur sa Gude er kiendur.

20. Fræga syrged fatækar Kyrkiur, fagrar heñar bered Goodyrkiur: Hofdinglegar Giafer wtgreidde, sem Gudlegrar til Brwkunar leidde.

21. Hennar sæle Herra byriade, heilagt Verk, er Gude lijkade, Kyrkiur gaf med Fast-Eign fylgiande, fyrer sier ei Kostnad virdande.

22. Fætæk Beneficiá-lijka, Fyrerſioon med Um̃hyggiu rijka, endurbætte allmorg i Lande, ei er ſlijkum Verkum gleimande.

23. Giafer ſem þau giordu fram̃ſelia, og gudlegrar til Brwkunar velia, med Faſta-Gotze frijlega yrde, fullt tvo Þuſund Rixdala Virde.

24. Auk þeſs ſem af orlætu Giede, wtbijta med Vingioſum riede, i Faſta-Gotze og Lauſa-Fie lijka, ſem leggur ſig i Peninga rijka.

25. Epter var þo allmargt til baka, Ogiort, þegar Gud nam hann taka, þettad ſierhvad Fram̃qvæmd med ſijnu, fullkomnade hun giorvallt af ſijnu.

26. Chriſti Brwdur Kvennval bleſſada, Kieñuneñ þa rotudu Skada, Giæda ſtoorar Gæfur þeim ſende, og giorde þad med viliugre Hende.

27. Þeirra ef ad þraungvade Næde, og þar med breſta Atvinnu næde, Hiarta bar og Hendurnar lijka, harla fws ad bæta Naud ſlijka.

28. Harma meged Eckiur Einmana, og Ecklingar, ſem kyñtuſt vid hana, ydar Tær hun took ſier til Hiarta, og tærde þvi ſem um̃ giordud kvarta.

29. Bæta villde Bol ſem hun kunne, bædi medur Hende ſem Muñe, Hiartad braſt af Medaumkan milldu, margar þar med Velgiorder fylgdu.

30. Munadarlaus meiga Born ſyrgia, miñſt nam hun ſig fyrer þeim byrgia, ollum var þeim mætaſta Mooder, meſt ſem roktu Harmanna Slooder.

31. Syrgia meiga Fooſtur-Born Fræga, Forſtodu þeim veitte hun þæga, yfer þeirra Velferd nam vaka, og vijſt fyrer þau nærre ſier taka.

32. Sæla meiga ſyrgia Fætæker, ſvoludu þeim Velgiorda-Læker, wtruñer fræ orlætu Hiarta, Elſkuñar med nækvæma Parta.

33. Harma meiga Underhafande, einn og ſierhver lienudu i Stande, er Hun hafde yfer ad biooda, ollum ſynde Hiarta-Þel gooda.

34. Hun var Ynde Heimilis-Maña, hun var Glede Vina og Graña, hun var Bloom i Huſtrwar Stande, hun var Soome Kveña i Lande.

35. Hana mætte Kveñſkorung kalla, kiæn vid Stioorn og Bw-Syſslan alla; Rauſn og Forſioon hiellduſt i Hendur, Hreinlyndes var Þeleñ alkiendur.

36. Lijtelæte og Hoogværd var heñar, hvers Dags Fat, er Olld mætte kieña; Hiarta-Giædſka og Gied-Lempneñ hreina, giorde ſier ei hvervetna leyna.

37. Arvekne med Um̃hyggiu þarfa, ydeu, greind til Naudſynia Starfa, ſem ad kuñe Kveñval ad prijda, krijnde hana og Dagfared þijda.

38. Odygdernar hatade af Hiarta, hulenn Dygda Skrwdanum biarta; Ung-Vide, ſem upp giorde fæda, ydeñ var i Mannkoſtum fræda.

39. Glooande med Gudhrædſlu ſanna, gieck hun fram̃, ſem Spækona Anna; Bleſſud var med Bæn-ræked Hiarta, i Bws-Um̃ſviſum forſtandug Martha.

40. Hlutſkipte ſem hædſt verdur taled, hafde hun ſier med Mariu wtvaled, JEſu

F

Fætur

Fætur jafnlega ad væta, Jatning honum giorande sæta.

41. Liwfust æfde Lestur Guds Orda, liet hun þeñañ blessada Forda, ætijd bera Sɑal fyrer særda, Svolun fieck vid Tɑara-Laug nærda.

42. Audug var af andlegum Gædum, uppmentud i himneskum Frædum, er hun geymde i goodfwsu Hiarta, glooande med Lioos Trwar biarta.

43. J Þolinnmæde þar af nam særa, þecka Gude Avexte frɑbæra, Verkeñ good þeim Voludu giordu, er vitna bæde ɑ Himne og Jordu.

44. Herrann þegar hallda fer Doomeñ, heyra fær med Glede þañ Roomeñ: Mijnum Brædrum giorder til gooda, Gott vil eg i Stadeñ þier biooda.

45. Eg var þyrstur, Hwngre af þrakenn, Hrumur, Fɑnge, Giestur og Nakeñ, hiɑ þier feck eg Hugsvolun, Fæde, Hiwkrun, Vitian, Gisting og Klæde.

46. Kom mijns Fodurs Barned blessada, brɑdt ad eignest Rijked hugada, frɑ Upphafe fyrsta Veralldar, fyrer þijnar Velgiorder taldar.

47. Sæla Frw, sem frelsud af Mædum, feinged hefur Gledena ɑ Hædum, Þolinnmæde þɑde margfallda, og þurfte miked ɑ heñe ad hallda.

48. Lɑn Veralldar lient var af Aude, lijka noog af daglegu Braude, gladde hun med þvi Gud og Menn lijka, giorande sig i honum rijka.

49. Hiartad ei vid Heimiñ nam festa, ɑ Himnum villde Fiesioodnum besta, safna, uppɑ sijdar komanda, sem ei kyñu Þioofar ad granda.

50. Hañ sem giorde hana fullrijka, Hlutdeild gaf af Krossenum lijka; Mootgɑng stooral mɑtte hier reyna, mænande til DRotteñs alleina.

51. Þoleñmæde þarfa gaf Drotteñ, Þoleñmædes sijnde hun Votteñ, i Þolennmæde Þungann nam bera, og Þoleñmædes Launeñ uppskiera.

52. Unga Krossen under liet gɑnga, Astvina þa Misser nam fɑnga, Krapt ad bera lijka til-lagde, so Lofgiord honum fyrer þad sagde.

53. Forsioon Guds sem Fader nam leida, furdañlega og Vegena greida, hanns en mikla Miskun Astrijka, i Moodur Stad ried gɑnga heñe lijka.

54. Mætann Son vid Magister Joni, mæddri sem vard riettur Benoni, Drotteñ gaf; Su Yndis-Von ædsta, olli heñar Mootlæti stædsta.

55. Mædu feck hañ margfallda ad reyna, mɑtte hun af þvi grɑtande qveina, stoorra Tɑara Son mɑtte segia, særdre, uns hañ burtu nam deya.

56. Þeñañ Kross med Þolgiede stoku, þreitte i Bænum Tɑarum og Voku, þar hun medur Qveñprijde klɑra, christelega ɑ Þridia Tug Ara.

57. Ein þa rijs upp Armædu Bylgia, onnur plagar tijdum ad fylgia, sialdañ þvi ad Eimd er einmana, eirnig kom þad fram vidur hana.

58. Siotyu þa Ar hafde og Atta, Edla Herra gieck til ad hɑtta, heñar sæle Egtamann eine, Angur-særd feck giegna þvi Meine.

59. Þennañ Kaleik Herranns af Hende, henne sem ad DRotteñ tilsende, eins og David upp nam glod taka, og yfer hañs Nafns Lofgiordu vaka.

60. Eins og Vijn=Trie Voxt sæ þvi hærre, sem verdur þvi meir geinged nærre, eins bar Trwar Avexte meire, Ölmusur og Goodverkenn fleire.

61. Hiartad burt wr Heiminum sende, til Himens Trwar Augunum rende, þangad villde Sæl bæde og Sinne, sælu Frwr i Guds Barna Heimkynne.

62. Þridia Mein til Brunns hafde bera, biturt plagar lijka svo skiera: Heilsu=Veike þwnglega þiæde, þott æ Stundum nockud af=bræde.

63. Morg Ar þeirra Meina nam kienna, mætte Tæra Bikarenn spenna, allt med sama Umburdar Giede, ætijd bera þolennmood riede.

64. Hun var viss i Hormung þo stæde, Hormungeñ sier ynne Þolgiæde, Þolinnmædenn Reynsluna rietta, Reynslann Von, er alldrei kann pretta.

65. Vonar=sterk so vænte daglega, vidbwenn med Hiartad O=trega, epter þvi ad upp mætte leysa, og iñ til Zion himnesku reisa.

66. Epter sælum Simeons Dauda, Sæalenn hafde Lysting Otrauda, vonade so ætijd med Önnu, Israelis Huggunar sonnu.

67. Einmana var Ar Niju i Stande, epter sælann Herra þreyande, þolinnmood med Hiartad tær=hreina, halldande sier vid Gud alleina.

68. J Umgeingne sijn Elskuna synde, Yferbodan Hooglæte krijnde, Vidmoot, Tal og Hegdaneñ hreina, hæverskleg, þo einord, ad reyna.

69. Dramb og Metnad hatade af Hiarta, Hoofsemeñar stundade Þarta, Yferlæted alldrei brwkande, Uppheſdar þo være hun i Stande.

70. Eigenn Hroosan ei villde hafa, edur sæatt af Vorunum skrafa, Einlæg bæde i Orde og Verke, ypparleg gaf Hreinlyndis Merke.

70. Sooma=rijka siidann stundade, Sannleikann og Fridenn elskade, leid so frañ sem Lioos eitt i Heime, Lastvor giegnum margfallt Austreime.

72. Lifde þanneñ Lof=sæl æ Grundu, lifde Gude sierhveria Stundu, lifde odrum lijka til besta, lifer epter Sooma Nafn mesta.

73. Nidursæde tijdum i Tærum, tæradest af Krossburde særum, under Krosse stodug nam strijda, Strijds=Lokaña giorde so bijda.

74. Hæann Alldur hun feck i Lande, Hionabands vard Fertug i Stande, Sio Nyunda Tugs var ad telia, Tijdenn alls, er mætte hier dvelia.

75. Af þeim frægu Alldurdooms Hædum, uñslotnar þo lægei Mædum, Sioonum Trwar sæ hun i Anda, sælum heim til Skodunar=Landa.

76. Upprennande Fagnadar fagur, frañskijn lokſins Burtferdar=Dagur, heñar inn i Himnaña Sælu, hiedann burt wr Veralldar Kiælu.

77. Vetrar=Dagur var þad hinn Fyrste, er vard hier hennar Lijfs Stunda ytste,

Æfi-Glas til Enda stood runned, og Æfi-Tijdar Lioosid wtbrunned.

78. Svo deyde hun i DRottne lifande, daprade ecke Rænu og Forstande, Seitjan Hundrud Tvø og Fimtyu, Tuttugasta Octobris, Kluckañ Tyu.

79. Lofadur sie Lausnarenn sæte, er leidde sæla giegnum Mootlæte, burt fra Mara Beiskiunnar Flædum, og Babilona Vatns-Strauma Mædum.

80. Heim til Zions Huggunar Strauma, hvar ad finnur Svolun O-nauma, heim i Sælu Himnanna Veru, heim þar Vøtnenn Gledennar eru.

81. Baratttuna heppna hier hæde, Hlauped endte, Koronu nade; Fyrer Lambsins fagra Blood runned, frægann hefur Sigur a unned.

82. Lifer Sælenn Lambsins hia Stoole, lioomar þar i Fañ-hvijtum Kioole, miñest nu ei Mædu sem þolde, medann bioo i veiklegu Hollde.

83. Eilijf Dijrdar Unadsemd gledur, Unadsemdenn Nooseme medur, einkis sem fieck Auga edur Eyra, adur fyrr ad lijta nie heyra.

84. Bindine sitt bar hier af Mædum, ber nu annad Dijrdar a Hædum, Hroosß Bindine hia oß mun blijfa, i hinu sær hun Gledina eilijfa.

85. Gieck hun hier wt grætande tijdum, Gudhrædd medann bygde hia Lydum, ægiætt Sæde eirninn nam bera, upp mæ nu med Fagnade skiera.

86. Grætur er i Glede-Dans snweñ, Gud er Tarenn af-þerra bweñ, sende hañ wt af Hædenne og sookte, sæla Frw, þa Tijd honum þookte.

87. Droo hann hana wr Vatnanna Voda, so veitte sitt uñ Eilijfd ad skoda, Auglit, sem ad Gledena giefur, og Gnægd af allskyns Fagnade hefur.

88. Minning hennar Mannkosta nægust, Minning heñar Qvennprijde frægust, verdskulldar þa Vyrding, ad stande, vel og leinge bloomgvud i Lande.

89. A og ma þa Yferskrift hafa, ef Menn vilia Sannleikann skrafa: Qveñval lifde krijnd Dygda-Blooma, Kroß-þiad doo med Alldurdooms Sooma.

90. Lofadur sie Gud, sem ad goodur, gaf oß slijka Velgiorda Moodur, leidde fram̃ so loflega i Heime, og leyste sijdann burt fra Anstreime.

91. Hennar Dygda Foot-Spor ad feta, og fagurlega raked þau gieta, uñe Gud oß øllum, sem þreyum, uns ad hiedañ Farsæler deyum.

92. Honum verde eilijf Dijrd, Æra, Æra, Prijs og Lofgiord frabæra, frabærlega søgd, løgd og samen, sameñ bæde hier og þar, AMEN.

EPITAPHIUM.

Farsæl er fædd ad Mwla, FRU GUDRUN Dygdum buna, EJNARS Dotter, good Ættar; Ar fundust Sextan-Hundrud,

Sijdañ

Sijdan Guds Sonar Fæding,
Sextyu og Fim̃ ad nyu,
þadañ ad Hoolum, Heidur,
Hrund leiddè Fosnis Grundar.

2.

Atta Fioorda Tugs flutte,
fremdarleg Areñ, þegar,
gypteſt, og hyggeñ hreppte,
Hoola Rectorem Scholæ,
Meiſtara JON ad meſtre,
Mañprijde kuñañ Lijdum;
Atte Barn Fertug, Arna,
æde þrwngrar til Mædu.

3.

Þar epter þarfa Veru,
þadañ foor hun til Stadar;
a Stord i Steingrijms Fyrde,
um̃ Stund þar dvelia munde;
Huſtru, ſo hana ad Veſtañ,
Hiool færde Vegs a Stooliñ;
Nytar ſvo Biarnar Nætur,
noogar taldar, þar dvaldeſt.

4.

Vetur þa ſæl um̃ Siøtugt,
ſaatt hafde lifad Atta:
Meiſtara JON hun miſte,
Mañ ſiñ; Vard Eckia þañiñ,
Ar ſem ad epter fooru,
i þvi Stande, ſat Nyu,
Attrædes Alldre nade,
eñ betur Siø feck Vetur.

5.

Fra Chriſti Fæding beſtu,
funduſt Ar Seitjan Hundrud,
Tvö Siøtta Tugar rietta,
taleñ, þa Guds wtvaleñ,
FRw bleſsud foor ad deya,
frijud wr Harma Stiju;
a Medalfelle frijdu,
Folld geimer ſælar Mollder.

6.

Ondeñ i Herrañs Hendur,
Handleidd a Skodunar Lande,
Landføſt a Stoolnum ſtendur,
ſtendur, og Lambed kiende,
Kiende hier i þeſs Undum,
Undum ſiju Heilſu-fundeñ,
Fundur nu alldrei endaſt,
Ender ſem Mædu ſende.

VII.

Skylldug og Ogleimd Æru-Miñing

Epter þa i Lijſenu

Ha-Edla Hæruverdugu og Marg-dygd-audugu FRU,

Nu i Gude ſælu

Frw Gudrun nu Einars Doottur,

Bleſs-

Blessadrar Miñingar.

Hvör epter 40. Ara Ecktaskapar Stand, med sijnum sæla Herra

Mag. Joone Arna Syne

Fordum Biskupe Skaalholts Stiptes,

Blessadrar Miñingar,

Jñleidd var i þad Fagnadarsæla Lambsins Brwdkaup, til sijns himneska Brwdguma, aa 87. Are sijns Alldurs, Anno 1752. þañ 20. Octobris.

J einfølldum Lioodmælum framsett, af þeim sem Oskar sier og sijnum Samchristnum ad þaa eilijflega gledie Lioos

Guds Andlitis.

Tön, Siaa hvad Dagureñ Ferd eñ flijter.

EG Pilagrymur eiñ fetande, uñ brattañ Stig i Taara-Dal;
Heyrde Mañs Roddu haatt mælande, Hugsaner jook mier þetta Tal: Siaa!
Hvar Eik fogur aadur stood, Alldinum þakeñ, græn aa Slood.

2. Avoxt bar hun og Ylman sæta, af Hermons Naattdogg Vøgva fañ, glediande Gud og giørde kiæta, Guds Packa Foolk i Heimsins Rann; Enn, Avi! Hun er upprætt nu, af Jørdunne, þad fregnar þu.

3. Røddenn þagnade, raada maatte, Rædu slijka, þo hullda fyrst; Hugur hvarflade i ymsar Atter, ei var laung Bid, þaa sannspurdist, Daudans Koma i dijrañ Rañ, dapra Swt mørgum giørde hann.

4. Saa Edla FRU, ef skal fraa skijra, skiedu Til-tæke Daudans þar, Gudrunu Einars Doottur dijra, diarfur krafde til Burtferdar: Naatturuñar hid gamla Gialld, giørde heimta hanns straanga Valld.

5. Þu bleike Daude Manna Meider, Myskunarlausa og harda Briooſt, Hollde giørvøllu Heipt þijn eider, hier uppaa er nu Dæmed liooſt, Trwenn, Gudræknen, Goodgiørder, giet eg ei finne Stad hiaa þier.

6. Medal dandlegra Mañna Barna, margur klagar, ei riettvijs siert, hellst forðidande Kosta-Kiarna, kalla maa epter stande bert, Haudred; þeir froomu fæcka oss hiaa, faaum vier slijkt ad reina og siaa.

7. Enn hvør vill Maña mogla um þetta? Muntu ei eirn Gud stioorna þvi? Er ei Tijd Lijfs og Takmark setta, tilskickad þinne Hende i? Avijta Daudañ ei þvi maa, oss er hann sendur DRottne fraa.

8. Hann er Brwdsveinn heilogum Saalum, Heilsun færande Brwdgumans, fraa Lijkams Hreise og Heime haalum, heim leider þær til Sælu-Ranns: Fagnande hiedañ

fara

fara þvi, Fognud siins Herra gaanga i.

9. Þennann Hæ-Fognud Himna Hæda, hefur sæl ødlast diira Frw, Gudrun; Hvor kann þæ Glede wtræda? Gud sialfur henne veiter nu; Hvad midur hafde i Heime sead, hun þar uppskier af DRottens Næd.

10. J Guds Viingarde væn med Sooma, velplontud þesse Eikenn stood, færde Avoxt med fogrum Blooma, friiofgade hana JESU Blood, þar fundu hentugt Hæle sier, Hviild og Næringu Mennerner.

11. Um sætann gaf hun af sier viida, i Hiarta Dygda Kiarnenn bioo, Guds Kyrkiu Reit hier giørde priida, Grandlaus ei mætte vera þo, Ovinur Liifs med Ohiirt Gied, uppræta giorde hid fagra Tried.

12. Madurenn deyr enn Mañord eige, Minning Riettlætra i Blessan er, þad eg med øllum Sanne seige: siña Qvenn-Dygda Meniar hier, epter liet hun ofs Ogleymdar, eru þær Monnum hugfastar.

13. Var þad Gudrækne, Von, Trw hreina, var þad Kiærleike og hoogvært Gied, var þad hreint Hiarta, æn Viela og Meina, var þad Bænrækne, Þolgiæded, helgar þær Dygder hennar Briooft, hafde ad geyma leint og liooft.

14. Þær auglijstust i Ordum, Verkum, ødrum til Styrks og Hiæstodar, Høfdings Giafer af Huga merkum, hvad skal eg telia viidfrægar? DRottens Pioona og Hwsed hanns, hun forsorgade vel til Sanns.

15. Alldar Seytiandu, Ar Sextiju, auk þeirra Fiñ ad telia mæ, þæ hun fæddest, og Nafn-Boot niju, nææde vid helgann Skiirnar-Sæ: Barn Guds sw Biskups Dootter diir, DRottne Heit bundenn, Menta skiir.

16. Þriæatiju ætta Ara eg inne, Alldurs hæ var, þæ breittest Stand, heñar Gud hneigde Hiarta og Sinne, heilagt so inngieck Hioonaband: Forsioon Himens i Verke var, Veigenn greidde til Blessunar.

17. Henne giefenn af Gude og sendur, goodur Madur, sw bræst ei Von, ad Heidre og Mann-Dygd hier nafnkiendur, Herra Biskup Joon ArnaSon, Stipte Skalholltshann stioorna vann, styrkur i DRottne Høfdings-Mañ.

18. J Egtaskap Ar Fioruttiju, æsamt med honum framleiddest, i Eckiudoom þar epter Nyu, ættatiju Sio reiknadest, oll hennar Tiid i Eymdar-Dal, inn var so leidd i Himna Sal.

19. Hvad hennar sæle Herra ei kunne, hier ad fullkomna Liifs uñ Stund, med Utlætum af Eigu sinne, algiorlega hid diira Sprund, med Æru og Heidre efna vann, orlæt vid Gud og Næungann.

20. Medann ad verda Menn lifande, Minning fogur i Blessan er, fæar hygg eg i Fodurlande, Footsporum hennar næe hier, Dygdaña þvilijk Dæme good, DRottens Oska eg stunde Piood.

21. Villtu Guds Vinur framar frietta, fardu til Leides hennar þa, Bloomstur Kransa þier bære ad flietta, Bræm-Torgum og þar leggia hia; Hennar ægiæta Hofdings Nafn, hafdu i Minne og Dygda-Safn.

VIII.

Þeirrar

Vel-Edla Gvud og Digder-Elskande Frwr,
Nu i DRottne sætlega burt-sofnudu,

Frwr Gudrunar Einars Doottur.

Blessadrar Minningar.

Saal. Hr. Biskupsins yfir Skalhollts Stipte.
Vel-ædla og Hæ-Æruverdugs

Mag. Joons Arna Sonar,

Elskulegustu Egta-Hustrur, og epterlifande Eckiu.

Ægiætra Digda og Oforþientra Velgiørda, vid sig og sijna.
Lætur hier med, til lijtelvægs Þacklætes Merkes, audmiwklegast Endurminnast

Sa;

Sem asamt henne, og ødrum DRottens Astvinum, vill af Hiarta Epter-stunda, Gvuds Rijkis Sælu.

Ton, Mitt Hiarta, hvar til hryggest þu.

Ps. 128. v.3. Dygdugre Frw vid Vijn-Trie vænt, vegna sijns Blooma fagur grænt, lioost hefur David lijkt: Er þad Lærdooms Efne rijkt, ef Menn fremur hugleida slijkt.

Prov.14., 1. Syr.26.v. 1 2. 17. 18. 2. Fyrst: eins sem gott Trie wt af sier, Aldine sætust framleider; So kann og Qvinnañ good, bestañ Avoxt bera Þiood, Blooma sw med Dygdanna stood.

2. Cor.4,16. 1.Pet.4. v.1. Jac. 1 .v. 2. 3. Þvi meir Vijn-Trienu þijngt sem var, þvi framar sætañ Avoxt bar; Eins Gvudhrædd Saal med sann, Krossens Þijngd þvi fremur fann,

fann, fegre bera Dygdernar kann.

4. J þridiu Grein; sem Vijn-Tred vijst, vel-bloomgvad tapar Giæd-
um sijst; Eins Qvinnañ Æru-froom, uppriktug ad allra Doom, alld- Prov. 31. v.
rei feller Dygdanna Bloom. 30, 31.

5. J Fiorda Maata vitum vier, ad Vijn-Qvistur saa fluttur er,
Alden-Trie annad aa; Voqva sinn kann fullvel faa, fyrre lijka Bloom-
anum naa.

6. Eins þaa Menn Dygda Dæmed best, draga til sijn, og stunda
mest, aptur þad Frioofgun fær, og so lijkt sem Alden grær, er þess Bloo- Jac. 5. v. 10.
ma Fegurdenn skiær.

7. Soddañ Vijn-Trie var herlegt hier, Hwstru Gudrun
Einars Dootter, sætlega sofnud nu; aagiæts Biskups Egta-Frw,
Aarna Sonar kollud var sw.

8. Hennar Mañkosta herlegt Bloom, heñar Gvudhrædsla Dygda-
froom, Orlætes Ydkun-frij, og Polgiæde Prautum i, þeckt er Landsens
orded uñ Bij.

9. Aldine þesse af sier bar, i Aldengarde Christnennar, haaleitum
Heidre med, Sapt þar driwpa sæt af ried, sem ad gladde Mannanna
Gied.

10. Hun maatte kallast Heidur Lands, hun var Corona Egta-Ma- Judith. 16.
nns, hun aavann allra Hroos, hun var skiært i Hwse Lioos, hun var v. 26.
fogur Dygdanna Roos, Prov. 12, 4.
Phil. 2. v. 15

11. Af haaum Ættum Heidur bar, Herra Prijs-verdum giefenn
var; Enn þo samt aagiæt mest, hennar Dygdeñ sialfrar siest, sem hun
jafnann stundade best.

12. Oþreittre medur Arvekne, sitt andlegt Bæna Reikelse, i Trwñe Ps. 88. v. 1.
tendra ried, sierhvert Qvolld og Morgna med, Mædu þiaad, ad vid- Ap. 5. v. 18.
hressa Gied. Ps. 22. v. 3.
Ps. 63. v. 7.

13. Ord DROTTENS hiaa sier lesa liet, laungum under þess Ps. 119., 50.
Heyrn hun griet, Hiart-heitre Andakt i, Harma Lietter hellst af þvi, Act. 16. v. 14
henne spratt og Svala Lynd nij. 1. Sam. 25. v

14. Abigael i Ordum var, i Hws-Stioorn Marthe Røksemd bar; 32. Luc. 10. v.
Maria Gvudhrædd mest; sem Thabita tærde best, Trw hier hinnar Can- 40. Act. 9. v.
versku siest. 36. Matth.
15. v. 28.

15. Kyrkiu sijna og Kienne-Mann, kostgiæfelega rækia vann, Hws Phil. 4. v. 18.
hvar sem hallda ried; Audsynt fieck þeim Elsku-Gied, Offur good og Ebr. 13. v. 17
Skeinkingar med. Jud. 17, 10.

1. Pet.3. v.4. 16. Eins lijka odrum wti fræ, æstrijka Pægd hun giorde tiæ, hoog-
Ps. 37. v.11. vær og fws æ Frid; Rækia þennañ riede Sid, Rijka bæde og Fatæka
1. Cor.10. v. vid.
33. 17. Sijns Egta Herra Sooma vann, sijfellt stunda og virda hann,
Syr. 26, 28. Ast honum æ fieck tied; Utfor hanns og eirnig med, ysred giora veg-
1. Pet.3,5,6. lega ried.
Job.1.v. 21. 18. J þvi Tilfelle eins sem bar, æ-dottenn Vond Guds Hyrting-
Phil.1.v.23. ar, kiste med sinvre Lund, sært þo blædde Sorgar-Und; Sialfog bioost
Rom.8, 23. vid Heimferdar Stund.
19. Under Guds Lyknar wtbreidt Skiool, i Audmijkt Trwar sann-
re fool, Kross þiæda Sonenn sinn; af þvi Sære sorgbitinn, sat hun opt
Ps. 6. v. 7. med Taar-vota Kinn.
20. Af Ast til Guds hun audsijnde, Undrunarverdugt Þolgiæde, i
1. Pet.1.v. 8. hverskyns Harma-Þraut; Leid og strijdde Lijfs um Braut, loksins
Ps. 18. v. 1. Dyrdar Coronu hlaut.
21. Enn Goodgiordernar utann Stanns, af Elskunne til Næaung-
1. Joh.5.v.2 anns, framflutu fiær og nær, Lynd af Brunne lijkt sem skiær, læangt og
dreift sier wtqvijslad fær.
22. Þannig framgieck hun þijd i Lund, þreyande sijna Lausnar-
Gen. 49.v. 8 Stund, fræ Heimsens hættre Neyd, epter lided Lijssens Skeid, loksens
uc.2. v. 29. hrepte sælann Deyd.
23. Eg læt so sagt um Esne þad, sem adrer hafa sann-prijsad, med
miwkum Mæla Klid; og um hennar Orlætid, Ordum bæte fæeinum
vid.
24. Hun æsamt sijnum Herra med, heil-stoorar Eigner skeinkia ried,
Syr. 35.v.6 af þeirra Abla-Fie; Er þvi skyllt þad Agiæte, ecke verde dreiged i Hlie.
25. Fatækum Kyrkium Frwenn gaf, fasta Gotze morg Hundrud
Syr. 35,45. af; þeim Briefum Þijng-lijst er, þad Eigendur þeirra hier, þacklætlegä
virda sem ber.
26. Adur sem Gæfur ægiætar, Jsraels skeinktu Hosdingiar, fwss-
1. Par.29. v. er æ Fremdar Sid, mætt ad biggia Musterid; Myskun Guds þvi koñ-
6.7.9. udust vid.
Esr. 1. v. 69. 27. Eins DROTTNe þacklæt sijndu sig, sialfkrafa Hioonenn
Luc. 7.v.4.5. Heidarlig, af Aud þeim abladest, gæfu þvi, sem giegnde best, Guds til
Devt. 16. v. Hwsa Naudþurftar mest.
16. 17. 28. Hier nærst tooku þau Hosdings Hioon, Heidurs-verdug ad
Job. 31. v. Raun og Sioon, morg satæk Fooftur Born; Trwskap þeim og trygg-
17. 18.
va

vä Vorn, tiadu, nærsta Mannberu giorn.

29. Lietu i Skoola sum til sanns; Sumum komu þar Utann-Lands, med gnooglegt Gialld wtreidt; Sum fra henne gyptust greidt, Gootz og Jarder fieck hun þeim veitt.

30. Agiæte hiellt hun afram þvi, Eckiu þa Stand var komenn i, og Angred aukast ried; Samt var hennar Hofdings Gied; hafa marger keint þad og sied.

31. Hun var þeim Naudsyn allre i, eins og Ruth fordum Naemi, med Atlot, Ord og Raad, Vilia i og Verka Daad, vortt sem best er kunnugt um Laad. Ruth. 3. v. 5. Cap. 4. v. 16.

32. Eins lijka þau, ad Meining mijn, sem Moodur henne unna sijn, þo fræg sie framstijgenn; Liooft er og ad marger Menn, Meniar hennar bera nu enn.

33. Lijka so breitte þijdt vid þa, Þienustu hennar giordu na, Svei-na og Meyar med; Slijka Rausn og Giædsku Gied, gieta Menn af Dæmunum sied.

34. Undann þo tek eg allar hier, Ast-Mönnum skeinktar Vin-Giafer sem henne sijndu Þægd, stoora hier af fieck hun Frægd, Forsvar gott og Adstodar-Nægd. Job. 29. v. 13

35. HErranns Blessan i hennar Skaut, hanns af Goodgyrne noog-leg flaut; Eins Ospart wt fra sier, liet hun renna lijkt sem ber, Læke sijna Velgiorda hier. Prov. 11, 24. Ps. 112. v. 19.

36. Soddann Agiætes adnoted, allmorgum fleyrum hef eg med, af hennar Edla Dygd, er mier, fyrer utann Stigd, Astar sijnde nægqvæ-na Trigd.

37. J Þridiu Grein, eg um fæ tiaad; Olmusugiorda fræga Daad, um hun i sine Tijd, vorkunsom og Vidmoots þijd, veita riede snaudum Lijd.

38. Nakenn ad klæda vijst hun vann: Vel giorde metta hwngradann; Þyrstum ried svala sætt: Fodurlausra Bol fieck bætt, best og lijka Eckiur-nar kiætt. Es. 58. v. 7. Tob. 4. v. 23.

39. Soddann Goodgiorda Umbun a, Upprisu-Deige mun hun fa, giorla nær Guds Son tier: minnsta giort hvad mijnum er, mig vid tel eg framkomed hier. Mat. 25, 40.

40. O þu Dygdanna Vijn-Eik væn, af Voqva Trwar sijfellt græn! Þig tregar Landsins Þiood, þu varst mier so þæg og good, þijnum under Skugga eg stood. Jer. 17. v. 8. Judith. 16. v. 29.

41. Egta=bundenne Mær og mier, marg=tiedar þacka eg Velgiörd=
er, æstwdlegt allt Vidmoot, og O=forþient Æru Hoot, af mijns Hiart=
ta þijdustu Root.

42. Grundvoll til þess sem eg nu er, æ eg ad þacka sialfre þier, nærst
goodre Guuds Forsiæ, þijn so bera Merkenn mæ, medann Folldu hvær=
est eg æ.

43. Af þvi skal Minning alldrei þijn, wrfalla Hug og Hiarta mijn, æ
medann eg er til: Hana medur Astar Il, wt eg breida kostgiæfa vil.

44. A Enda þinnar Æfe mier, Æra sw gafst, ad komast hier, Þie=
Ps. 1.v. 3. nustu þijna i, bestu Dygda Bloomstur nij, barstu þær i Standenu þvi.

45. O! Hvad margt Bænar Andvarp heitt, af Angist Lijfsins mædd
1. Tim.5.v.5 og þreitt, fyrer Guud fram þu barst! Hiartad þær af Hörmum skarst;
hoogvær samt og þolennmood varst.

Ap. 21.v.4. 46. Allt er nu lided Eymda=Fær, oll eru runneñ Sorga Tær, allt
Es. 26.v.20. er nu Boled bætt: Holld i Jordu sefur sætt; Sæl fær Gledeñ Himnañæ
Sap. 3.v. 1. kiætt.

Ap. 7. v. 14. 47. Þijns Egta Herra Sæl mætt siæ, og Sonar kiæra D Rottñe
et Seqv. hiæ, af Eymd og Angist frij, Fadme JEsu sögrum i, fagnar þu af Inn=
dæle þvi.

Ps. 126.v. 5. 48. Þitt Tæra Sædverk endar er: Epter æ Himnum sijdann fer,
Mat. 5.v.4. Uppskierann Unnar, og farsællegs Fagnadar, frijdum Guuds i Tialld=
bwdum þar.

Prov. 22.v.1 49. Lifer samt hiæ oss Lofs=Tijr þinn, lifer þijn ævallt Minninginn;
Mat. 5, 14. Lijf þitt sem Lioos hier skijn: Enn þo lifer Andenn þijn, allra best hiæ
Brwdguma sijn.

50. Lausnara vorum Loff sie nu, sem leidt hefur þær sælu Frw, wr hætt=
Ap. 22.v.20 re Heims Angist, inn i helga Himna=Vist: HErra leid oss þængad sem
fyrst.

51. O! DROTTENN! vertu Adstod vor, ad hennar mættum
Dygda Spor, feta hier Folldu æ, so vier lauser Lijfs vid Þræ, liooma
sijdann meigum hier hiæ.

52. Þeim sem deyande Daudans Kijf, deidde, enn gaf oss apt=
2.Tim. 1,10. ur Lijf, sie Dijrd og Heidur hær; Vijdfrægest um eilijf Ar,
Ap. 7. v. 12. Krann hanns og Vegsemdenn klær!

AMEN.

Dess=

DESIGNATION,

yfer þad
i Jarda-Gootz Peninga og Peninga-Verd,
Sem
Velædla Her. Biskupen yfer Skalhollts Stipte.

Sal. Mag. Joon Arna Son

og hans epterlætenn Ecfia
Vel-Edla FRU

Frw Gudrun Einars Dootter.

Hafa giefed wt-lagt og testamenterad til Gudelig Brug og publiqve Nytte hier i Lande.

Hvar um optlega hier ad framan æviked er, so vel i Lijfs-Historiunne, sem i Lijk-Versunum, og bestendur i Epterfylgiande, nefnelega:

	Hundrud.	Rixdaler.
Anno 1731. Þann 8. Julii:		
Giefed til Søydløgsdals Præstakalls i Skalhollts-Stipte og Bardastrandar Sysslu, Jordena Geitagil vid Orlygs-Høfn med Sex Kugylldum, ad Dijrleika : : : :	: : 15.	
Hefur kostad, til samans, med Qvyelldunum : : : : : :	: : : : : :	: : 145.
Dag 9. ejusdem.		
Hafa þau giefed til Paunglabacka Præsta-Kalls i Hoola-Stipte, og Þijngeyar-Sysslu, Jordena Veigastade a Svalbards-Strønd med Tveimur Qvyelldum, ad Dijrleika : : : : : : : : : , :	: : 20.	
Hefur kostad med Qvyelldunum : : : : : : : : :	: :	: 100.
Anno 1736. Dag 19. Julii.		
Giefed til Otraardals Beneficium i Bardastrandar-		
Lateris :	: : 35.	: 245.

 Sysslu

	Hundrud.	Rixdaler.
Transport	35.	245.
Syslu, hælfa Jørdena Hafoss, ad Dijrleika,	10.	
Hveria hælfa Oturærdals Kyrkia ædur ætte: Hefur (fyrer utañ þæ 20. Rdl. sem Syslumaduren Sr. Ormur DadaSon þar uppæ wtlagde) kostad Sæl. Hr. Biskupeñ med Tveggia nærst fyrerfarande Ara Afgypt,		45.
Anno 1743. Dag 4. Martii.		
Giort til Beneficium Høfudbooled Berufiørdur i Mula-Syslu, ad Dijrleika 60. Hundr. hvar af Boonda-Hluteñ, med Fioorum Hiæleigum reiknast	30	
Hefur kostad med þeim, nefnelega tveimur heima vid Stadeñ, æsamt Urdar-Teige og Fossærdal, Itm. Fioorum underliggiande Kyrkju-Jordum, Qvyelldum, og øllum Berufiardar Eyum, in alles		330.
Anno 1747. Pañ 18. Septembris.		
Garpsdalur vid Gilsfiørd iñañ Bardastrandar Syslu, ad Dijrleika.	40.	
Skal epter Testamente, med tilliggiande 20. Hundr. Kyrkiu-Eign giøraſt ad Beneficio, hefur kostad, med Jardar-Husaña nij-tillagdre Reparation.		174.
Item.		
Epter saina Testamente (sem er af Konunglegre Majestat, pañ 16. Februarii 1748. confirmerad) skal hælf Jordeñ Arnarbæle i Grymsnese liggiande i Closturhoola-Kyrkiu Sookn, og Arness Syslu, sem med Fiorum Leigu-Qvyelldum, (æn Stools Eignareñar) reiknast so gott, sem	20.	
Leggiast til Mosfells Præsta-Kalls, i somu Sveit: Hefur kostad med Qvyelldaña Tillage, samt nijbygdrar Eyde Hiæleigu Istandsættelse,		110.
Anno 1749. Dag 15. Julii.		
Giort ad æseñlegu Beneficio, su nafnkienda Høfudbools		
Lateris	135.	904.

Jord,

	Hundrud.	Rixdaler.
Transport	135.	904.
Jord, Strønd i Selvoge og Arness Sysslu; tyundadest til forna 60. Hundrud, eñ reiknast nu, þo i Eyde sie, vegna sijns vijttluftiga Haglendis, Reka Vonar, Eggvers, Veideskapar, og añara Herlegheita,	20.	
Þar med fylgia eirneñ þriaar Kyrkiu-Jarder, nefnelega: Præsts-Setred Vogs-Osar, Hlijd og Stackavijk, og eñ framar, er þar ad auke til Rijfkunar løgd, Jordeñ Vind-As i sømu Sveit, ad Dijrleika,	12.	
Itm. Fioorde Partur af Jorduñe Þorkels-Gerde, liggiande i sømu Sookn, reiknast ad Dijrleika,	5.	
Allur saa Eigeñdoomur, med tieduni þremur Kyrkiu-Jordum, Qvyelldum og Hluñendum, hefur kostad med Eptergiof þeirra Afgiallds til Sooknar Prestsens i undañfareñ 10. Ar til samans,		196.
Þessra Jarda (giefeña til Sex fatækra Præsta-Kalla Forbetrunar i Skaalhollts Stipte, og þess Siounda i Hoola-Stipte) Dijrleike og Uppaakostnadur behleipur sig in Summa 172. Hundr. sem kostudu 1100 Rdl.		
Umfram þetta eru þeir Peningar, sem Saal. Hr. Biskupeñ kostade uppaa þaa Islendsku Studenta, er til Kaupenhavnar hier fraa Landi wtsigldu til siña Studeringa; Sem voru (epter hañs af-þrycktre Lijfs-Historiu Pag. 25.) vel so yfer		600.
I heiløgum og þarflegum Bookum hafa þau bæde til samans giefed og wtbijtt, medal fatæks Almwga hier i Lande, i þad allra rijngasta, uppaa		300.
Summa Summarum	172.	2000.

Hier fyrer utañ eru beggia þeirra Stoor-Høfdinglegar og margfalldar Vin-giafer, so vel i Fasta-Eign, sem Lausa-Gootze, aasamt allar adrar O-teliande Yrlætes Olmusu-Giorder, vid Volada og Fatæka; Hvad allt til samans sig stoorum behleipur yfer aadur skrifad Capital.

Til Endingar, er vid Liwflyndañ Lesara, hønum til meire Adgiætnes at ad miñast, þad hañ forþeinke ecke, nie laate sier framande fyrer koma, þoott

ſiaa kuñe i Alþijnges-Bookunum, þar ſem þeſſra Jarda-Kaupum kañ lyſt vered hafa, og i þær ſoleides iñfært Andvirded; Þo þar fiñeſt ſumra þeirra Dijrleike og Peninga Borgun, nockud miñe, helldur eñ hier ſegieſt; Þvi þar til er ſu Ordſøk: Ad ſumar þeirra vantade Leigu Qvyellde, og ymislega Reparation, ſo ſem nidurfalleña Eyde Hiaa-Leigna Uppbyggingu, med vijdara þegar tilkeiptar voru; Hvad allt ad endurbæta og i fullkomed Stand ſetia, þau Haa-Edla Høfdings Hioon uppaa koſtudu, hvert i ſiñe Tijd, aadur þær giefnar og afhendtar voru, ſem ad nu er eirneñ medreiknad Iñkaupenu; Hvar uñ trwverdugt Vitne bera kañ ſaa ſem giørvøll þar ad lwtande Skiøl og Skilrijke, hefur aatta Ar under Høndum haft, og þeſs vegna vijſt veit allañ framañſkrifadañ þar yfer Giørdañ Reikning Sañferdugañ.

---

2. Cor. 9. v. 7.

Hijrañ Giafara hefur Gvud kiærañ.

Giefe oſs øllum Gvuds Mildeñ blijda, goodrar Stundar þolugum bijda! So ad i Trwñe Heims Veru hættum, enn himneſkt Lijf og Frid ødlaſt mættum.

AMEN,

Soli Deo Gloria.

Vid Reviſion þeſſa Bæklings hafa Meñ ei varer orded vid ſierlegar Prent-Villur.; Eñ ad ſumſtadar viked er fraa veniulegre Støfunar Adferd, kemur þar af, ad Editor, vegna ſiña Orſaka, hefur viliad fylgt være i þeſſare Grein þvi Exemplare, er hønum þocknadeſt ad laata prenta epter og hijngad ſenda.

